

# Glasilo OŠ Matije Čopa Kranj

## PUH



Aleš, 5. C



Matej, 5. C

Šolsko leto 2019/2020

## INTERVJUJI Z ZNANIMI OSEBAMI

NAŠI UČENKI STA V ČASU POUKA NA DALJAVO USPELI NAREDITI TUDI NEKAJ INTERVJUJEV Z ZNANIMI OSEBAMI IZ SVETA SLOVENSКИH MEDIJEV. VABIMO VAS, DA SI JIH PREBERETE NA NASLEDNJIH NEKAJ STRANEH.

### INTERVJU Z NIKO GABON



*Nika Gabon, 27-letna temnolaska iz Ljubljane, pleše s strastjo. Pleše v plesni šoli Movartex Dance. Ples je del njene osebnosti. Pravi, da je življenje s plesom darilo.*

#### Kakšni so vaši cilji v prihodnosti?

*Cilji, ki sem si jih trenutno postavila, so poslovni, čeprav se tudi v zasebnem življenju rada razvijam in izboljšujem. V prihodnosti bi imela rada svojo družino. Poslovno pa si želim čim dlje še nastopati, naj bo to v projektih, kot so Zvezde plešejo, plesni nastopi ali gledališke predstave. Zraven svoje plesne kariere pa z veliko strastjo gojim tudi ljubezen do poučevanja. Želela bi, da bi se plesna šola eksponentno in kvalitativno gradila do take mere, da bi lahko pomagala pri plesni in učiteljski karieri veliko ljudem, ki si tega resnično želijo.*

#### Kateri so vaši hobiji?

*Zelo rada tečem in se sprehajam v naravi. To je trenutek, v katerem najdem sprostitev in razbremenitev vsakršnih misli. Navadno se sprehajam ob spremljavi glasbe. Rada tudi kuham in pečem.*

#### Kateri vam je najljubši ples in zakaj?

*Najraje imam paso dobre, ker je karakterno prava mešanica vsega: tehnike, temperamenta, moči, linije, strasti, ljubezni, pazljivosti, intenzitete, sunkovitosti, kontrastov in igre, skratka prisposoda celotnega življenja.*

#### Katero zvrst glasbe poslušate najraje?

*Najraje imam rock glasbo, ki mi daje moč in motivacijo. Guns n' roses, Scorpions, Queen, Pink Floyd, Kasabian, Oasis (ti so malo mlajši). No, skratka, rock glasba, nekako bolj "old school". Še iz šolskih let pa zelo obožujem Siddharto.*

#### Kdo vas je navdušil za ples in pri katerih letih ste prvič plesali?

*Nimam neke specifične figure, kateri bi lahko pripisala dejanski navdih. Ples je bil nekaj, kar me je od prvega trenutka navdihnilo in to še preden sem sploh začela resno plesati in tekmovati. Začutila sem, da bo to moja prihodnost. Kot ljubezen na prvi pogled. Resno plešem od 11. do 12. leta starosti. Pred tem sem kotalkala in obiskovala razne tečaje plesa za začetnike.*

#### Ali ste nastopali tudi v tujini? Kje?

*V tujini sem večkrat nastopala, na mednarodnih tekmah in šovih. Prepotovala sem večino Evrope in del Azije (Italija, Izrael, Srbija, Belgija, Francija, Španija, Rusija, Slovaška, Madžarska, Romunija, Tajvan), pa še kaj, ampak se ne spomnim prav vsega.*

### INTERVJU Z MOJCO MAVEC



*Mojca Mavec je voditeljica in svetovna popotnica z ljubkim glasom in ognjenim temperamentom. Na javni televiziji nastopa vse od najstniških let. Najbolj znana je po oddajah Čez planke, Poletna scena in Dobro jutro. Poznana je tudi kot povezovalka dogodkov.*

#### Kateri so vaši hobiji?

*Potovati, brati in kuhati. Prav kuhanje me drži pokonci te dni, ko smo v karanteni zaradi koronavirusa. V kuhinji lahko potujem, ne da bi odšla iz hiše. Zamešam nekaj začimb in sem že na drugem kontinentu (poskusite palačinke z banano in cimetom).*

#### Kakšni so vaši cilji v prihodnosti?

*Prepotovati vse države na svetu (Uzbekistan je prvi na seznamu) in posneti še veliko oddaj, kjer bi predstavljala države sveta.*

#### Koliko let že delate v oddaji Dobro jutro?

*Delam že deset let in bi še kar delala, vse tja do 70, 80 let! To je res oddaja za vse generacije.*

#### Zakaj ste se odločili za poklic voditeljice?

*Sem TV-voditeljica in novinarka. Zame sta najlepša poklica na svetu. Lahko sem ustvarjalna, v stiku z zanimivimi ljudmi, včasih tudi na kraju, kjer nastajajo novice, sem pri viru informacij in predvsem – vsak dan se naučim nekaj novega.*

#### Ali radi potujete, glede na oddajo Čez planke?

*Potovanje morda niti ni več samo konjiček, potovanja so pri meni način življenja in imam neverjetno srečo, da to lahko občasno združim tudi s svojim poklicem.*

#### Vidim, da radi kuhate. Katera je vaša najljubša in katera najbolje pripravljena jed?

*Rada kuham, ker rada jem. Najraje imam preproste jedi – špagete s paradižnikovo omako ali pa sardele na žaru. Pravijo, da dobro pripravim hobotnico v pečici, sem pa katastrofalna pri peki tort!*

## INTERVJU S TEJO JUGOVIC PERJET (COOL MAMACITO)



Teja Jugovič Perjet je zelo znana youtubarka pod imenom Cool Mamacita. Z njenim možem Janijem (Cool fotr) ustvarjata zelo dobre pogovorne in vsakdanje videe. Nastopala je tudi v šovu Gostilna išče šefa in Big brother. Letos bo nastopala v šovu Zvezde plešejo.

### Zakaj vas tako navdušuje youtube?

Youtube me navdušuje, ker z ljudmi lahko delim različne vsebine in počnem res tisto, kar si želim. Pomagam, svetujem, se zabavam itd.

### Kakšni so vaši cilji v prihodnosti?

Dejansko vidimo, v kakšni nepredvidljivi situaciji smo se znašli, zato živim predvsem iz danes na jutri. Vsekakor pa je cilj sreča zame in za moje bližnje.

### Zelo rada požete? Ste kdaj razmišljali, da bi postali pevka?

Res rada pojem, a sem tudi realna. Niti približno ne ustrezam kriterijem za pevko. Imam pa tudi težave z glasilkami, tako da bi ta možnost odpadla, tudi če bi bila vrhunska pevka.

### Kaj so vaši hobiji oz. konjički?

Rada plezam, hodim v hribe, obožujem hrano in testiranje različnih receptov. Zelo rada imam tudi TV-nadaljevanke in filme.

### Ste kdaj razmišljali, da bi nastopili še v kakšnem šovu?

O tem nikoli ne razmišljam. Če se ponudi priložnost in vidim smisel v svoji udeležbi, potem zgrabim priložnost.

### Videla sem, da zelo radi kuhate. Katera je vaša najbolje pripravljena jed?

Uffff, poznana sem po peki sladice. Zelo dobro pripravim čokoladni fondant. Trenutno pripravljam predvsem veganske sladice in res sem navdušena nad novostmi, ki jih spoznavam. S kuhanjem si širim obzorja in to je tisto, kar mi je všeč.

Z osebami se je prek spleta pogovarjala in intervjuje zapisala Lana Marija Prosen, 8. B.

## INTERVJU Z JANIJEM JUGOVICEM (COOL FOTROM)

Jani Jugovic, poznan pod vzdekom »Cool fotr«, je po poklicu kuhar. Njegovo družino sestavljajo žena Teja in otroci Taj (še iz prejšnjega zakona), Sia in Inaj. Letos ju bomo z ženo po koncu koronavirusa lahko spremljali na POP TV-ju v oddaji Zvezde plešejo. Nekaj časa nazaj pa je sodeloval tudi v šovu Gostilna išče šefa, v katerem je tudi spoznal sedanjo ženo.

### Ali ste že radi kuhali pred oddajo Gostilna išče šefa in ali ste se v oddaji naučili veliko novega?

Pred oddajo sem že približno 8 let delal v kuhinji, sem se pa tudi veliko naučil v šovu Gostilna išče šefa.

### Kaj vam v življenju najbolj pomeni?

Definitivno mi največ pomeni družina.

### Kaj je vaša najljubša jed na splošno in katero jed najraje pripravljate?

Hm ... obožujem rižote 😊. Rad pa pripravljam vedno kaj novega. Zadnje čase veliko pečem kruh.

### Kaj je vaš moto, če ga imate?

Živi in pusti živeti (Live and let live) 😊.

### Kaj najraje počnete v prostem času?

Rad se gibljam, igram košarko in plezam.

### Kaj vam je pomembno pri ljudeh na splošno?

Iskrenost.

### Ali imate cilj v življenju?

Moj cilj je vzgojiti svoje otroke v odgovorne in iskrene ljudi.

### Kako to, da ste se odločili za igranje košarke?

Košarka mi je super zaradi tega, ker je skupinski šport, ker se med igranjem stalno veliko dogaja in je nasploh zelo zabavna.

### Ali imate v življenju kakšnega vzornika?

Moj vzornik je moj oče.

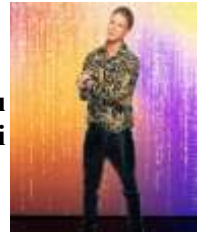
### Kako ste prišli do ideje za youtube?

Iz čistega dolgčasa 😊.

Z osebo se je prek spleta pogovarjala in intervju zapisala Gabrijela Košir, 8. A.

## INTERVJU Z IGORJEM MIKIĆEM

Igor Mikić je vsestranski umetnik, ki ga poznamo predvsem po ustvarjanju rim in ukvarjanju s fitnessom. Rad je oblečen v bleščeča oblačila in modne dodatke. Znan je tudi po lanskoletni oddaji Zvezde plešejo, kjer je plesal s profesionalno plesalko Valeryo Musina.



### Kateri so vaši hobiji?

Vse, kar delam v življenju, so moji hobiji in ni lepšega občutka, ko si lahko s hobijem služiš kruh in gradiš kariero. Začel sem kot maneken in igralec, radijski voditelj in pevec. Uživam pa v igranju igrice, košarke in seveda v fitnessu.

### Kakšni so vaši cilji v prihodnosti?

Rad bi spet vodil kakšno poučno oddajo, kot je bila Alfa Mikić na Kanalu A in Mikić osvaja Slovenijo, s katero smo pobrali veliko nagrad na slovenskem oglaševalskem festivalu. Pripravljam nove pesmi in tudi novo YouTube oddajo, snemam pa trenutno nove oglase za Proteini.si.

### Kakšna se vam zdi letošnja skupina plesalcev v oddaji Zvezde plešejo?

Izbrali so čudovite in zanimive ljudi. Navijam za Marleno in Katayo, s katero sva posnela pesem »Poklič me ti«.

### Od kod vam take rime? Ali ste bili za to nadarjen že od malih nog?

Že kot otrok sem rad pel, plesal in nastopal ter poslušal hip hop. Vedno sem imel željo posneti svojo pesem in to sem s trdim delom tudi dosegel. Če hočeš, da ti rime letijo iz glave, moraš delati vaje 🤦.

### Očitno ste tudi talentirani za ples. Ste že prej obiskovali kakšno plesno šolo?

Plesal nisem nikoli profesionalno. Doma in v klubu na žurki, vendar to je čisto nekaj drugega. Nisem si mislil, da plesalci tako garajo in toliko vadijo. Je bilo zelo naporno, vendar izkušnje iz oddaje Zvezde plešejo ne bom nikoli pozabil. Veliko sem se naučil in dobil veliko žuljev na nogah.

### Kako potekajo vaši dnevi v teh težkih časih? S čim si krajšate čas?

Projektov in obveznosti trenutno ni, zato rad preberem kakšno knjigo, pogledam film, hodim v naravo, naredim trening doma, hodim na sprehode in pišem nove rime. Delo se vedno najde, če ga vidiš, to pa ja!

Z osebo se je prek spleta pogovarjala in intervju zapisala Lana Marija Prosen, 8. B.



Dijamant, 1. A



Gaia, 1. A

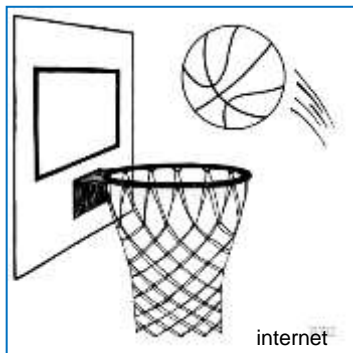


## MOJ DELOVNI DAN

NEKATERI NAŠI UČENCI IN UČENKE SVOJE POPOLDNEVE POSVEČAJO TUDI RAZLIČNIM ZUNAJŠOLSKIM DEJAVNOSTIM, VEČINOMA ŠPORTNIM. POVPRASALI SMO JIH, KAKO POTEKAJO NJIHOVI TRENINGI. IZVEDELI SMO MARIKAJ NOVEGA, PREDVSEM PA TO, DA NOBEN REZULTAT NE PRIDE SAM OD SEBE.

### KOŠARKA

Že od malih nog sem zelo živahna. Ko sem bila majhna, sem hodila na tečaje plavanja, dve leti sem se ukvarjala tudi s športno gimnastiko, v tretjem razredu pa sem se odločila, da bi rada poskusila še kakšen drug šport. Od nekdanj mi je bila všeč košarka, zato so me starši vpisali v šolsko ekipo. Med vikendi smo imeli turnirje, kjer smo igrali proti drugim šolam iz naše občine. Trenerji v šolskih ekipah so bili iz ŽKK Triglav. Neko soboto, ko smo imele turnir na OŠ Simona Jenka, me je med tekmo opazoval trener iz kluba. Po koncu turnirja je pristopil k mojemu očetu ter mu predlagal, naj pridem na kakšen trening v klubu. Prvotno smo načrtovali, da grem v klub šele naslednjo sezono, a sem že konec tiste sezone, pri osmih letih, pristala v selekciji U11. Čez dve leti me je trener U13, ki me je opazoval na šolski tekmi, povabil v svojo ekipo. Tisto sezono smo bile z mlajšo selekcijo prve na lestvici, s starejšo pa smo bile državne podprvakinje.



#### Kako izgleda moj delovni dan, ko imam treninge?

V ponedeljek vstajam ob šestih zjutraj, saj me ob sedmih v ŠD Planina čaka enourni trening. Trening je individualen, udeležimo se ga tri punce. Po treningu se hitro preoblečem in grem v šolo, po šoli doma pojem kosilo, naredim domačo nalogo, ki jo prej še pospravim, saj se lažje učim in delam v pospravljenem prostoru. Seveda moram vsak dan pospraviti posodo iz pomivalnega stroja ali zložiti obleke iz sušilnega stroja. Ob pol šestih se mi začne popoldanski trening v dvorani na Planini, ki traja do osmih in ga imam vsak dan od ponedeljka do

petka. Uro in pol treniramo na parketu, za tem pa imamo še eno uro fitnesa. Ko pridem domov, pojem večerjo in grem pod tuš. Včasih si že zvečer pripravim torbo.

#### Kako pa izgleda moj tekmovalni dan?

Ob sobotah imam pogosto tekme državnega prvenstva. Od doma grem tedaj največkrat okoli osme ure, vrnem pa se okoli ene ure, razen če se peljemo v bolj oddaljene kraje (npr. v Tolmin, Pivko, Novo mesto ...). Zbor ekipe in trenerja je pred ŠD Planina, od koder skupaj odidemo na tekmo v domači ali v kakšen drug kraj. Ko pridemo tja, odidemo v garderobo, kjer se pripravimo na tekmo (se preoblečemo v drese in športne nogavice, si nadenemo ščitnike, trak za lase, obujemo košarkaške čevlje, posrbimo tudi za bidone). V garderobi počakamo trenerja. On nam pove, katere akcije bomo uporabljale, na kaj moramo biti pozorne ... Po tem se ogrejemo (z dvokoraki, meti na koš, razteznimi in tekalnimi vajami). Po raztezanju naredimo požirek vode ter se usedemo na klopi. Trener nam pove petorke in na katere igralke moramo biti pozorne. Na tablo nam za ponovitev nariše akcije, ki smo se jih učile. Vtem ponavadi pridejo starši, ki so bili med ogrevanjem na kavi ali čaju. Postavimo se v kolono in kot kapetanka dam roko sodnikoma ter kapetanki nasprotne ekipe. Potem se pozdravimo s petkami. Vsaka ekipa posebej se zbere v krogu na igrišču, igralke se spodbujamo ter na koncu zakličemo ime kluba (npr. "tri, štir", Triglav!). Po tekmi odidemo v garderobo in tam počakamo trenerja. Ko pride noter, nas pohvali in pove, kaj je bilo dobro oz. kaj moramo v igri popraviti. Ko odide, se preoblečemo in odidemo ven. V naši ekipi smo dogovorjene za pranje dresov (številka 4 začne prva - doma operejo drese, potem 5, 6, 7...). S starši se odpeljemo domov. Popoldne delam preostanek domačih nalog, če mi je kaj ostalo, si umijem lase, zvečer pa z družino velikokrat pogledam kakšen film. Čez 2 dni pa se s soigralkami in trenerjem ponovno srečamo na treningu.

Eva Subotić, 7. B

## HIPHOP

Vedno sem sanjala v tem, da bom nekoč dobra plesalka hiphopa, ampak kot velja za vse dobre stvari, je potrebno tudi pri plesu dozoreti. Konec lanskih poletnih počitnic sem doma povedala, da si od plesa želim več in vedeli smo, da moramo najti plesno šolo z vizijo, ki nam ustreza, in trenerja, ki ima željo po doseganju odličnih rezultatov. Na srečo se je v centru Kranja odprla nova plesna šola, ki jo vodi trenerka, ki je v prejšnjih letih svoje hiphop skupine pripeljala do naslova evropskih prvakov. Zdaj sem že celo leto tudi sama članica njene skupine, s katero si postavljamo visoke cilje.

### Kako izgleda moj delovni dan, ko imam treninge?

V petek se vedno zbudim ob šestih, pojem zajtrk, si umijem zobe in se počestim. V šolo se odpravim ob 7.10, saj imam dovolj časa. V šoli sem do 14-ih, ker pomagam v popoldanskem varstvu. Ko pridem domov, peljem na sprehod svojega psa. Ko se vrnem, naredim nalogo, nato pa se grem učiti. Ob 17-ih grem od doma na trening hiphopa. Tam sem se v tem šolskem letu naučila kar enajst različnih koreografij. Po treningu grem okoli 19.20 na pot domov. Ko pridem domov, sem utrujena, zato pojem večerjo, se umijem in grem spat. Zaspim okoli devetih ali malo čez. Tak je petek, treninge pa imamo tudi ob sredah in petkih.

### Kako pa izgleda moj tekmovalni dan?

V soboto imamo ponavadi tekme. Opisala vam bom, kako je potekalo mednarodno plesno tekmovanje v Novem Sadu, ki sem se ga s svojo skupino The Fly Kids udeležila v novembru in je trajalo kar štiri dni. V Novi Sad smo se odpeljali z minibusom, kjer smo naslednji dan po večerji imeli prvi trening, zjutraj pa še enega, ki je bil najhujši do sedaj, saj smo delali vaje za moč in raztegovanje, čemur je sledilo dolgo ogrevanje, nato pa vadenje koreografije, med katero sem vsakič morala narediti preval. Po kratkem odmoru je napočil čas, ki smo ga vsi nestrpnost čakali. Odšli smo v zaodrje in se še enkrat dobro ogreli. Ko sem prišla na oder, sem bila zelo samozavestna, ker sem vedela, da vse znam. Na koncu smo bili zelo utrujeni in se vrgli na tla ter čakali, da pride trenerka, tri punce so celo jokale. Med čakanjem na rezultate smo bili vsi živčni. Ko smo izvedeli, da smo prvi, pa je znova sledil jok, veselje in še veliko drugega. Zdaj smo znova morali čakati, da izberejo najboljših dvajset koreografij, zato smo šli vmes nekaj pojedst. Izvedeli smo, da gremo v t. i. gala večer, zato smo vsi razen enega soplesalca znova jokali kot dež. Dekletom so se razmazala ličila, zato smo si jih popravile, se uredile in še enkrat nastopile. Vsi so navijali za nas, mi pa smo imeli še več energije, zato smo nastopali še bolje kot prvič. Žal se nismo uvrstili med najboljših deset, bili pa smo prva mala skupina pri tej trenerki, ki se je uvrstila v gala večer. To je velik dosežek za zgolj dva meseca priprav, ki so vključevale tri treninge na teden pa še sobote. Zdaj vem, da se je izplačalo.

Ta tekma je moj največji dosežek v hiphopu in ob vsem skupaj sem neznansko uživala ter se zabavala. Na poti nazaj smo vsem, ki jih poznamo, poslali sporočilo ali jih poklicali in jim povedali za naše dosežke, nato pa smo vsi zaspali, razen voznika seveda. Zdaj že nestrpnost čakam, kakšen bo naš naslednji cilj, ki si ga bomo zastavile ...

Aleksandra Pavlič Atlagič, 7. B



## RITMIČNA GIMNASTIKA

Ritmično gimnastiko treniram že 9 let. Že pri treh letih sem doma na postelji delala prevale naprej in nazaj, zato me je mami vpisala na telovadbo za manjše otroke. Tam so vaditeljice opazile, da sem se pri nekaterih vajah zelo dobro odrezala. Vaditeljica je mamici predlagala, naj me, ko bom dovolj stara, vpiše na športno ali ritmično gimnastiko. V prvem razredu me je mami peljala gledat trening ritmične gimnastike in takoj sem se zaljubila v ta šport.



### Kako izgleda moj delovni dan, ko imam treninge?

Običajno pridem domov ob 13. uri, pojem kosilo, se preoblečem in odhitim na OŠ Jakoba Aljaža, kjer sem pomočnica trenerke ritmične gimnastike. Učim deklice, stare od 6 do 9 let. Dobimo se v telovadnici, deklice se postavijo v ravno vrsto in pregledamo prisotnost. Za ogrevanje se gremo kakšno igrice, npr. bratec reši me ali lovljenje, potem se postavimo v krog in ogrejemo vsak del telesa posebej. Ko smo ogrete, se razdelimo v dve skupini, jaz imam starejše – tretji in četrti razred, druga trenerka pa mlajše. Treningi se tudi razlikujejo, saj včasih vadimo koreografijo za nastop, včasih pa vadimo rokovanja z rekvizitom (žogo ali obročem). Končamo ob 15. uri in takoj nato odidem domov, kjer naredim nalogo, se učim in se pripravim za svoj trening. Treninge imam na različnih lokacijah. Ob ponedeljkih in petkih imam treninge v športni dvorani Zlato polje, ob torkih v športni dvorani Champ v mestu ter ob četrkih v telovadnici OŠ Stražišče. Naš trening poteka tako, da za ogrevanje pretečemo

določeno število krogov, nato imamo kondicijo, se malo odpočijemo, naredimo požirek vode, potem pa hitro odhitimo vadit tekmovalno vajo naše skupine. Nastopamo z žogo ter dvema obročema. Med treningom našo vajo izvedemo večkrat tudi ob glasbi, ki jo imamo za nastop na tekmi. Medtem nas trenerke gledajo in ocenjujejo našo vajo ter nam na koncu povedo, kaj moramo še vaditi. Tik pred zaključkom treninga delamo vaje za moč. Treninge po navadi začnemo ob 19. uri, končamo pa ob 21. uri. Doma se še oprham, si umijem zobe, se preoblečem v pižamo in utrujena ležem v posteljo.

### Kako pa izgleda moj tekmovalni dan?

Tekme potekajo vedno med vikendom. Ne glede na to, ali se tekma odvija v Sloveniji ali v tujini, se odpravimo na pot v jutranjih urah. Skupina se zbere v garderobi, kjer se preoblečemo v tekmovalne drese, naličimo, spnemo lase v figo in odidemo na gimnastični tepih ter se začnemo ogrevati. Po ogrevanju začnemo vaditi našo koreografijo. Ponavljamo jo, kolikor se da, vse dokler nismo na vrsti me, saj je na tepihu istočasno več tekmovalnih skupin, ki se ogrevajo. Voditelj tekmovanja vedno najavi skupino, ki nastopi, in skupino za njo, da se pripravi. Takrat se tekmovalke zberemo in se skoncentriramo na vajo ter spodbujamo med sabo. Ko smo na vrsti, voditelj poimensko predstavi tekmovalke in pove, iz katerega kluba in države prihajamo. Tekmo ocenjuje od 6 do 8 sodnic. Po končanem nastopu gremo v garderobo, nekaj pojemo ter pogledamo ostale nastope do konca. Razglasitev tekmovanja po navadi poteka pozno popoldne. Podelitev poteka tako, da razglašajo rezultate po kategorijah in težavnosti. Vsi klubi se postavijo na tekmovalni tepih in takrat je res napeto, ker čakamo razglasitev rezultatov, zmagovalne tri ekipe grejo na stopničke po kolajne, diplome pa dobijo vsi udeleženci. Če smo dobitnice kolajne, nas čaka še eno slikanje na ogrevalnem tepihu, ki ga opravijo starši in trenerke. Po podelitvi se odpravimo v garderobe, se preoblečemo in odpravimo domov. V ponedeljek pa nas že čaka naslednji trening ...

Tia Sara Spasov, 9. A



# PRIPOVEDI O DOŽIVETJIH NA POTOVANJIH

## POPOTOVANJE PO SLIKOVITI APULIJI

Apulija je regija na jugu Italije, natančneje ena od dvajsetih dežel, ki sestavljajo Italijo. Na severu meji z deželo Molize, na zahodu s Kampanijo in Bazilikato, na jugu z Jonskim morjem in na vzhodu in severu z Jadranskim morjem. Deli se na šest pokrajin: Bari, Barletta-Andria-Trani, Brindisi, Foggia, Lecce in Taranto. V Apulijo spadajo tudi Tremitsko otočje v Jadranskem morju, Otok sv. Andreja ter Keradsko otočje v Jonskem morju.

V torek zjutraj smo z avtom odpotovali do letališča Treviso blizu Benek. Pri letalskem prevozniku Ryanair smo imeli rezerviran let v Bari. Na letališče smo prispeli 2 uri pred letom, opravili varnostne postopke in se po dveh urah čakanja usedli na letalo. Let je trajal približno 1 uro.

V lepem sončnem vremenu smo pristali na letališču v Bariju. Izkrkali smo se in se odpravili do pisarne rent-a-cara, kjer smo želeli prevzeti rezerviran avto. Ni šlo tako gladko, kot smo si želeli, saj smo na izdajo avta čakali več časa, kot je trajal sam let.

Prva stvar, ki me je presenetila, je bilo onesnaženje na njihovih cestah. Smeti so dobesedno ležale ob robu cestišč. Pravih avtocest nimajo, imajo pa hitre ceste z omejitvijo 90 km/h, ki so v precej slabem stanju. V okolici je bilo tudi veliko zapuščenih hiš in nedokončanih zidov.

Odpeljali smo se do mesta Martina Franca, kjer smo bili nastanjeni. Domačini se poživigajo na prometne predpise, saj so nam ob pravilni vožnji stalno piskali, za povrh vsega pa nas je v naselju, kjer je omejitev 50 km/h, prehitel še tovornjak s prikolico. Ko smo prispeli v mesto, nas je čakala največja mora, parkiranje. Porabili smo več kot uro časa, krožili okoli ulic in trgov v prometnem kaosu, da bi našli parkirno mesto. Apartma je bil zelo lep in prostoren. Razpakirali smo obleke in se kmalu zatem odpravili k počitku, saj je bil večer v prometnem kaosu precej stresen.

Naslednje jutro nam je lastnica apartmaja prinesla zajtrk. Bili smo presenečeni, saj smo dobili veliko količino sladkega peciva, ki ga nismo navajeni za zajtrk. Naša naslednja destinacija je bila Matera, vasicav pokrajini Bazilikata, ki velja za eno najrevnejših italijanskih pokrajin, nahaja pa se na skrajnem jugu Italije. Izredno strmo pobočje pod današnjo vasjo ter mehko apnenčasto podlago so prvotni prebivalci izkoristili v svoj prid in vanj skopali oz. izdolbli votline ter se v njih naselili. Te preproste votline so bile naseljene še do leta 1960. Zdaj je v okolici veliko novih zgradb. Tisti dan je bilo zelo vroče, skoraj poletno. Obiskali smo tudi muzej, v katerem je bilo predstavljeno življenje v jamah, aktivno še pred 50 leti, kar je grozno v primerjavi z drugimi mesti v Evropi.

Naslednja točka ogleda je bilo mestece z imenom Arbelobello. To mestece je znano po tipičnih hišah, imenovanih truli, zgrajenih iz kamena s streho v obliki stožca. Zanimiv podatek je, da so tisti, ki so zgradili trule, vedeli, kateri kamen morajo vzeti iz trula, da se bo ta podrl. V njih so zdaj večinoma domačini, ki prodajajo likerje, testenine in tipične prigrizke – taraline. Vrnili smo se do avta, saj je bil naš načrt ogledov kar obširen.

Monopoli, naša naslednja destinacija, je večje obobalno mesto. V njem se nahaja veliko znamenitosti, med njimi tudi katedrale in zid iz predvojnih časov, na katerem so še danes topovi, ki so jih uporabljali za obrambo mesta. Ujeli smo tudi, kako so na dvorišču mestne bazilike snemali reklamo za avtomobil Alfa Stelvio. To se mi je zdelo zelo zanimivo. Ustavili smo se za kosilo in privoščil sem si odličen italijanski burger, čeprav je jug Italije značilen po svojih testeninah in picah. Po ogledu smo se odpravili nazaj v apartma.

Naslednje jutro smo se odpravili v obmorsko mesto Taranto. Mesto je po eni strani lepo, a tudi industrijsko in zelo onesnaženo. Ulice ponekod spominjajo na San Francisco z značilnimi ulicami v klanec, stavbe so bile pisane in električne napeljave z lučmi so visele iz ene strani ulice na drugo.





Kmalu zatem smo se odpravili v Ostuni, bližnji kraj ob Martini Franci. Ostuni je mestece, ki je znano po epidemiji kuge. Hiše, ki so bile okužene s kugo, so označili z belo barvo – žganim apnom. Kasneje so ugotovili, da je bilo manj bolezni v hišah, ki so bile prebarvane v belo bravo. Kraj je bil zelo lep, sploh v poznih urah, ko je bilo vse razsvetljeno. Tam smo se usedli tudi v lokal, kjer smo si privoščili počitek. Po napornem dnevu smo se odpravili nazaj v Martino Franco.

Predzadnji dan smo porabili za ogled mesta Lecce. Lecce je večje mesto s precej znamenitostmi. Ima tudi zelo lep in urejen park. V mestu se nahaja gromozanski trg, ki ga obdajajo muzeji in mestna bazilika. Mesto je zelo turistično prepoznavno, kar se vidi pri gostoti ljudi. V mestu se nahaja tudi starorimski amfiteater, ki je bil izkopan na glavnem trgu. V Lecceju se odraža tudi velik vpliv baroka. To se opazi pri dekoracijah cerkva in drugih znamenitostih.

Ob koncu dneva pa smo se odpravili še v Otranto. Leži na vzhodni obali polotoka Salento ob morski ožini Otrantska vrata, ki povezuje Jadransko morje z Jonskim morjem. Otranto je znan po gradu iz 15. stoletja, ki ima nepravilen peterokoten tloris in je v celoti obdan z vodnim jarkom. Prvotni grad je imel samo en vhod preko dviznega mostu. Ima tri okrogle stolpe. Eden je bil odkrit šele pred 4 leti. Mestece samo po sebi je majhno, a lepo. Ima lep park z veliko zelenja. Potem smo se odpravili nazaj proti apartmaju.

Zadnji dan smo spakirali vse iz apartmaja in vrnili ključe. Odpravili smo se nazaj proti Bariju in si ogledali staro mestno jedro. Privoščili smo si odlično tradicionalno pico, ki se precej razlikuje od teh, ki jih poznamo v Sloveniji. Končno je napočila ura in odpravili smo se do letališča, kjer smo oddali avto ter opravili vse varnostne postopke. Nato smo do vkrcanja na letalo odigrali par iger taroka. Ob 21. uri smo pristali v Trevisu in se odpeljali proti domu.

To potovanje priporočam vsem, ki si želijo videti veliko zgodovine in lepih mest, seveda pa morajo biti pripravljeni na veliko vožnje, poletu tudi na veliko cestnih zastojev. Slaba stran južne Italije je, da tamkajšnji ljudje izredno slabo govorijo angleško, tako da je komunikacija precej otežena. Se pa trudijo in so zelo prijazni ter potrpežljivi.

Luka Blažič, 9. A

## Z AVTODOMOM PO SEVERNI ITALIJI

Vas zanima, kako je v najstniških letih vendarle mogoče preživeti lep dopust s starši? Potem vas vabim, da si preberete, kako je izgledalo naše prvo potovanje po Severni Italiji. Ideja za to potovanje se je začela tako, da sta moj oče in brat že lansko leto hotela oditi na »Bike day Stelvio«, vendar se ga zaradi bolezni nista mogla udeležiti. Bike day oziroma kolesarski dan Stelvio je številčno zelo obiskan dogodek, tako kot ostali kolesarski dnevi v Alpah (npr. Sella Ronda, Dolomiti ...). Dogaja se zadnji vikend v avgustu. Da bi izkoristili še zadnje dni počitnic in bili skupaj kot družina, smo našemu potovanju dodali še obisk mesta Sirmione, ki pa je zanimal zlasti naju z mami. Ker imamo še hišnega ljubljence, našo psičko Kiki, je nastanitev v hotelu odpadla, za spanje v šotoru pa je v hribih konec avgusta lahko že kar mrzlo, zato smo si omislili potovanje z najetim avtodomom.



Avtodom smo prevzeli v Podgradu in pot nadaljevali preko Kozine, mimo Trsta proti Benetkam, kjer nas je že ujela noč. Ker je pot do Sirmioneja potekala le po avtocesti, me je po eni uri vožnje prevzelo dolgočasje, zato sem se ulegla zadaj na posteljo ter se ukvarjala s telefonom kot večina najstnikov. V poznih večernih urah smo prispeli v Sirmione, se hitro namestili na PZA (parkirišče za avtodome), se stuširali, pripravili na spanje ter zaspali. Naslednje jutro smo ob številnih sosedah, ki so bili parkirani čisto zraven nas, pozajtrkovali in popili kavo na obali Gardskega jezera ter se pripravili na obisk Sirmioneja.

Sirmione leži v Severni Italiji v provinci v Lombardiji na rtu Gardskega jezera. Mesto naj bi obstajalo že pred našim štetjem. V stari del mesta nas je pot vodila mimo prečudovitega srednjeveškega vhoda oziroma grajskega mostu, medtem ko stari dvizni most, ki je bil vhod v trdnjavo Rocca Scaligera, danes ni več v uporabi. V trdnjavi se nahaja tudi zaščiteno pristanišče za čolne, sama trdnjava pa je služila kot vojaška utrdba veronski floti, kar se mi je zdelo zelo zanimivo. Ogledali smo si stari del mesta ter vrtove, nato pa odšli do konca polotoka, kjer so še antične ruševine Grottoe di Catullo, ki je bila nekoč rimska vila.

Ker je bilo že kar vroče, smo se želeli iti kopat na znamenito plažo, imenovano Jamajka beach, vendar zaradi visokih klifov nismo mogli do nje. Tako smo se raje odpravili na sladoled in se na ta način malo ohladili. Želja po ogledu »tiste« plaže pa ni izginila in tako smo prišli na idejo, da si jo ogledamo z ladjice. Ponudnikov je bilo veliko, mi pa smo izbrali kar prvega, ki se je kasneje izkazal za zelo dobrega, kajti pri toliko turistih, med

katerimi nismo slišali nobenega Slovenca, nas je kapitan na ladjici ogovoril v slovenščini, četudi malo popačeni. Po pogovoru smo ugotovili, da je domačin, poročen z Ljubljankom. Z ladjice smo videli terme, po katerih so Sirmione znane, peljali pa smo se tudi mimo »tiste« plaže, ki je znana je po tem, da je voda tam zelo topla in plitka, za njo pa se dvigajo visoki klifi, ki so nam prej onemogočili dostop. Ko sem jo zagledala z ladjice, sem želela kar skočiti vanjo ter zaplavati v topli vodi, kjer so se mladi zabavali ob glasbi ter uživali. Na vzhodni strani rta so termalni vrelci, kjer voda na izviru doseže temperaturo tudi do 70 stopinj, voda je po ceveh potem speljana na zahodni del v terme, med potjo pa se ohladi na prijetnih 30–45 stopinj.

Popoldne smo se prestavili na drug PZA, kjer je bilo več sence in je bil bolj primeren za kužka. Midve z mami sva popoldan preležali na plaži, oče pa se je odpravil na kolo in prekolesaril južni del Gardskega jezera.

Naslednje jutro smo pot nadaljevali proti Alpam. Najprej pa smo se morali prebiti skozi gost promet mesteca Peschiera del Garda, kajti tu cesta vodi prav tako preko starih mostov, pod katerimi se Gardsko jezero izteka najprej v reko Pad in nato v Jadransko morje. Prav tako se tu vidi lepa trdnjava in srednjeveška obzidja.



Ko smo končno prišli do avtoceste, smo pot nadaljevali ob reki Adiži mimo Trenta, Bolzana in Merana, do vasice Prato pod prelazom Stelvio, ki je bil cilj našega potovanja. Ob poti sem iz avtodoma opazila veliko število gradov oziroma njihovih ruševin. Škoda, ker nismo imeli več časa, da bi si lahko ogledali kakšnega. Zanimivo se mi je zdelo, da je po 70 km dolgi dolini od Bolzana do Prata zelo veliko nasadov jabolk, praktično ob celi poti. Moji mami so se takrat pocedile slinice in hotela je, da se ustavimo in da utrga kakšno jabolko, vendar sva ji z očijem to preprečila, ker »rabutajo« samo majhni otroci, ne pa mamice. Popoldne smo prispeli do kampa, ki je imel na moje veselje bazen, v katerega smo potem z veseljem tudi skočili. Večer smo preživeli ob igranju kart.



Stelvio je s svojimi 2760 m nadmorske višine najvišji asfaltirani gorski prelaz v vzhodnih Alpah in drugi najvišji v celotnih Alpah. Dostop do prelaza na vzhodu je iz smeri Prato allo Stelvio, na zahodu iz Švice in na jugu iz Bormija. Prelaz se nahaja v italijanskih Alpah severno od Bormija, v provinci Sondrio ter blizu švicarske meje.



Bike day oziroma kolesarski dan je dogodek, ko zaprejo cesto na prelaz za cel dan. Letos se ga je udeležilo okoli 11.000 ljudi, večinoma kolesarjev. Do prelaza je iz strani Prata cesta dolga 24 km, na njej je 46 ovinkov in se dvigne za 1845m, z nadmorske višine 915 m se dvigne skoraj na višino Triglava.

Zgodaj zjutraj je oči že odšel na kolo proti prelazu Stelvio. Zaradi lepega vremena je bilo veliko udeležencev. Največ je bilo kolesarjev s cestnimi kolesi, gorskimi in električnimi kolesi, nekaj je bilo tudi kolesarjev invalidov. Midve z mami sva si to dopoldne ogledali vasico Prato, ki je precej majhna in je zanimiva tudi zaradi nekega vaščana, ki je nekoliko poseben. Okrog njegove hiške in na vrtu je namreč veliko skulptur iz starih vej, na katerih so obešene razne kosti živali,



zato me je ob pogledu nanje spreletel srh. Zelo hitro je pritekel na dvorišče in nas opozoril, da ne smemo slikati.

V kampu smo spoznali mlad kolesarski par iz Slovenije, ki je prikolesaril z Nizozemske in je pot nadaljeval proti domu. To sta bila tudi edina Slovenca, ki smo ju srečali na poti. Naslednje jutro smo se zelo zgodaj zjutraj preko Avstrije odpravili proti domu. In tako sem kljub mojim začetnim dvomom preživela prav lep konec počitnic s svojo družino.

Tia Sara Spasov, 9. A



## POTOVANJE V BARCELONO, MESTO GAUDIJA

Med krompirjevimi počitnicami smo se z družino odpravili v Barcelono. V torek smo se zjutraj odpravili na letališče Jožeta Pučnika. Leteli smo uro in 20 minut ter pristali v Frankfurtu v Nemčiji. Počakali smo na naslednji let, ki nas je odpeljal do Barcelone, kamor smo prišli v popoldanskih urah. Taksi nas je odpeljal do našega hotela. Tako smo si ogledali razgled, ki nas je čakal na terasi. Odpravili smo se proti bližnji ulici La Rambla, kjer smo se sprehodili mimo različnih trgovin in stojnic. Ko se je začelo temniti, smo se usedli v restavracijo ter pojedli večerjo, nato pa smo se odpravili spat.



Naslednje jutro po zajtrku smo se peš odpravili do cerkve z imenom La Sagrada Familia. Za vstop vanjo je potrebno plačati. Mi smo karte kupili že doma preko spleta, naš ogled pa je bil predviden ob 11.30.

Sagrada Familia ali po slovensko Bazilika svete Družine je masivna sakralna stavba, ki so jo začeli graditi leta 1882, a še do danes ni končana. Po trenutnih načrtih naj bi bila končana leta 2026. Arhitekturno jo je zasnoval znameniti španski arhitekt Antoni Gaudí. Ko vstopiš v cerkev, dobiš zvočni vodnik, ki ti pove vse podatke o baziliki. V notranjosti je polno barvitih oken, stebrov in kipov. Na koncu smo si ogledali tudi muzej,



ki prikazuje zgodovino gradnje bazilike. Tisti dan smo se še sprehajali po ulicah Barcelone, šli na večerjo in nazaj v hotel, kjer smo se spočili in naredili načrt za naslednji dan.



V četrtek smo si odšli pogledat Park Güell. Tja smo se odpravili z metrojem, ki pelje po celi Barceloni. Park Güell je mestni park v Barceloni, ki so ga po načrtih arhitekta Gaudija zgradili med letoma 1900 in 1914. Park je bil prvotno mišljen kot del stanovanjske soseske, a so idejo kmalu opustili in nastal je ogromen pisan park. V parku smo se sprehajali skoraj dve uri. Na razgledni točki se je pred nami razprl čudovit razgled na mesto. Takrat so park še prenavljali, zato si ga nismo mogli v celoti ogledati. Spodnji del je bil okrašen z valovitimi stebri, sestavljenimi iz večbarvne keramike. Zelena površina parka predstavlja tudi naravne vrednote in raznolikost vrst, zaradi katerih je obisk še bolj privlačen.

Po parku smo odšli nazaj do postaje in se z metrojem odpeljali do živalskega vrta. Pred vstopom smo še pojedli kosilo. Kupili smo vstopnice in si ogledali cel živalski vrt. Videli smo slone, leve, žirafe, opice in mnogo več. V

živalskem vrtu so bile tudi predstave z delfini, ki so potekale le poleti. Zraven živalskega vrta stoji Arc de Triomf, slavolok zmage v Barceloni. Zgradil ga je arhitekt Josep Vilaseca kot glavna vstopna vrata za svetovni sejem v Barceloni leta 1888. Podobne strukture lahko najdemo v številnih drugih mestih, npr. v Parizu, Londonu in New Yorku, le da te praznujejo vojaške zmage držav. Na poti nazaj do hotela smo se sprehajali po ulici La Rambla in si ogledali znano tržnico, kjer so prodajali pršut ter sveže sadje in zelenjavo.

V petek zjutraj smo se s taksijem odpravili na letališče. Do tja smo se peljali 20 minut. Na poti do letališča smo videli še drug del mesta, ki ga nismo obiskali. Na letališču smo oddali prtljago in počakali na let. Najprej smo prispeli v Zurich v Švici in nato leteli do Slovenije. V Slovenijo smo prišli ob 14.00.

Potovanje v Barcelono vsakemu priporočam, saj ima mesto veliko zanimivih znamenitosti in atrakcij. Kultura je precej drugačna kot v Sloveniji. Mesto ima nekaj za vsakega, npr. za ljubitelje nogometa je v Barceloni Camp Nou, ki je nogometni stadion. Za ljubitelje arhitekture je po mestu ogromno Gaudijevih hiš, ki se razlikujejo od vsakdanjih. Potovanje mi je bilo zelo všeč in z veseljem bi se vrnila nazaj.



Eva Hendrickx, 9. B



## DALEČ OD OČI, NE PA OD SRCA

NAJBRŽ IMA MARSIKDO IZMED VAS KAKEGA SORODNIKA, PRIJATELJA ALI ZNANCA, KI SE JE ZARADI RAZLIČNIH RAZLOGOV IZSELIL IZ SVOJE MATIČNE DOMOVINE. NAŠI DEVETOŠOLCI SO NAM V ZVEZI S TEM ZAUPALI NASLEDNJE.

Imam teto, ki trenutno živi v Španiji, prej pa je živela v Naklem blizu Kranja. V tujino se je odselila pred sedmimi leti in sicer zaradi ljubezni, ki jo je našla na potovanju. S teto sem še vedno v zelo dobrih odnosih in tudi slovenski jezik zaenkrat še kar obvlada 😊. Obišče nas povprečno na dva meseca. Včasih si želim, da bi večkrat prišla in malo dlje ostala. V Španiji se teta počuti odlično zaradi boljših delovnih pogojev in vsega dogajanja ter karnevalov.

Luka Komar, 9. A

Seveda poznam izseljenca, svojega najboljšega prijatelja Faruka. Prej je živel v Kranju, danes pa živi v Nemčiji v Erdingu, kamor so se z družino izselili pred dvema letoma zaradi očetove službe. Slovenijo obišče trikrat na leto in tudi slovenščine še ni pozabil. Faruk se v nemški šoli počuti bolje, saj ima boljše ocene in mogoče tudi boljše prijatelje. Najin odnos je kljub oddaljenosti še vedno zelo dober, saj sva kot brata, ampak želim si, da bi se večkrat videla.

Amin Šmrković, 9. B

Moja bratranec in sestrična sta izseljenca. Rodila sta se v Bitnjah, danes pa živita v Nemčiji v Rosenheimu. Njuna slovenščina je nekoliko drugačna, težave imata z izgovarjanjem glasu "r". Domovino na čase še obiščeta, vendar pa na obisk bolj prihaja bratranec, saj ima sestrična v Nemčiji že službo policajke in nas ne utegne obiskati. V Nemčijo sta se preselila že kmalu po rojstvu. Z bratrancom imava dober odnos in čeprav je štiri leta starejši, se je z njim zanimivo pogovarjati. V prihodnje si želim, da bi tudi sestrična kdaj prišla na obisk.

Erazem Klojčnik Zaplotnik, 9. A

Moja mami se je preselila iz Bosne v Slovenijo pred 15 leti, ko je bila noseča z mano, oče pa je imel tukaj stanovanje. Mami ima v Bosni še vedno svoje starše, zato gremo velikokrat k njim na obisk. Doma se večinoma pogovarjava v srbsčini, malo tudi v slovenščini. Slovensko sicer zelo dobro razume, govori pa malo težje. Tukaj ji je všeč. Prej se je hotela vrniti v Bosno, sedaj pa se je privadila tukajšnje okolice.

Anja Manojlović, 9. B

Moja dedek in babica sta se v času vojne v Bosni in Hercegovini izselila v Slovenijo zaradi vojne in pa zaradi boljših razmer in delovnih mest. V Kranju se je nato rodil moj oče in se kasneje zaljubil v mojo mamo ter jo iz Bosne pripeljal v Slovenijo. Moja starša sta zelo zadovoljna, ker živita tu. Vsi imamo slovensko državljanstvo, nimamo problemov, ljudje so prijazni, pomagajo, tudi plača je dobra, zato smo zadovoljni. Dvakrat na leto skupaj obiščemo matere starše in brate, ki so ostali v domovini.

Alen Ganič, 9. A

Moja sestrična Anita je izseljenka. Prej je živela v Sloveniji, danes pa živi na Dunaju. Tja se je izselila leta 2016 zaradi boljših pogojev za življenje. Slovenščino še vedno zna govoriti, domovino pa obiskuje vsake 3 mesece. V tujini se počuti zadovoljno in srečno. Stike ohranja preko Vibra in Skypa. V prihodnje jo želim obiskati in rad bi, da bi se več družila.

Amir Lulič, 9. B

Moj stric se je preselil v Nemčijo. Takrat sem bila še majhna, zato se ne spomnim, katerega leta se je to zgodilo. Prej je živel v Kranju, sedaj pa živi v Berlinu. V Nemčijo je odšel, ker je tam našel službo in zaradi boljših življenjskih razmer oz. višje plače. Še vedno nas pride obiskat v Slovenijo. Pride predvsem k moji babici in se tam navadno srečamo. Ni pozabil jezika, tako da se lahko z njim pogovarjam v slovenščini. V tujini se počuti dobro, čeprav kdaj pogreša domačo hrano in družino. S stricem sem v dobrem odnosu, vendar se z njim redko pogovarjam preko telefona. Želim si, da bi nas prišel večkrat obiskat.

Tanja Baldžiev, 9. B

Moja prijateljica Emilija se je s svojo družino pred dvema letoma preselila v Švico v mesto Luzern. Nekoč je živela v Kranju in z mano trenirala košarko. Bili sva zelo dobri prijateljici. V Švico so se preselili, ker je oče našel tam boljšo službo. Še vedno ohranja stike in se redno pogovarja preko telefona. Redko še obišče Slovenijo, ampak ko jo, me vedno pokliče, da se dobiva. Jezika še vedno ni pozabila. Ko sva skupaj, mi tudi pove kakšno novo nemško besedo. Pravi, da ji je v Švici zelo lepo in da si je hitro našla prijatelje. Novega jezika se je hitro naučila, saj je nemščino obiskovala kot izbirni predmet v osnovni šoli. V prihodnosti upam, da bo Slovenijo še večkrat obiskala in da se bova zopet lahko srečali.

Eva Hendrickx, 9. B

Imam strica, ki je najprej živel v Novi Gorici, a se je pred tremi leti zaradi službe preselil v Italijo. Živi v mestu Bolzano, kjer tudi dela. Dokler je živel v Sloveniji, smo se večkrat obiskovali. Ko sem bila majhna in ko je prišel k nam, sva se skupaj igrala, pa tudi ko so bili starši službeno odsotni, me je večkrat pazil. Zdaj, ko sem starejša in je on kar precej daleč, se tudi manj obiskujemo, zato pa se večkrat slišimo po telefonu. Sedaj smo zaradi nastale situacije v zvezi z virusno pandemijo prekinili stike, samo še po telefonu se slišimo, dokler se zadeva ne umiri. Stricu osebno je Italija zelo všeč, zato govori o njej, kadarkoli se vidimo. Edino, kar ga moti, je to, da nima v bližini nobenega sorodnika, samo prijatelje, s katerimi je odšel in tudi skupaj delajo. Meni osebno sicer Italija ni všeč, zlasti njihov jezik, pa tudi zato, ker so v Italiji večinoma sami stari objekti.

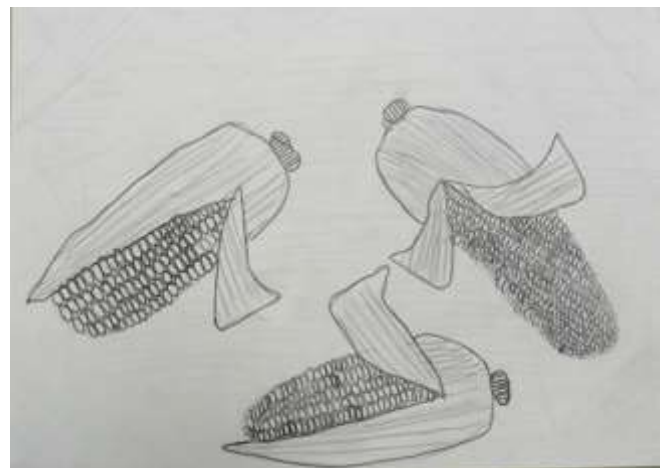
Vanja Lukenić, 9. A

Poznam izseljenko, ki je bila moja bivša sošolka. Ime ji je bilo Dalila. Ko sem bil v četrtem razredu, se je preselila v Nemčijo. Včasih je živela v Kranju blizu mene. Spominjam se, da sem bil z njo skupaj tudi v vrtcu, čeprav se ne spomnim, da bi se veliko družila, zato nanjo nisem bil preveč navezan. Ko je odšla v Nemčijo, sem jo po nekaj mesecih spet videl, a takrat je bilo zadnjič. Kdo ve, morda pa se nekoč ponovno srečava ...

Svit Kecelj, 9. B



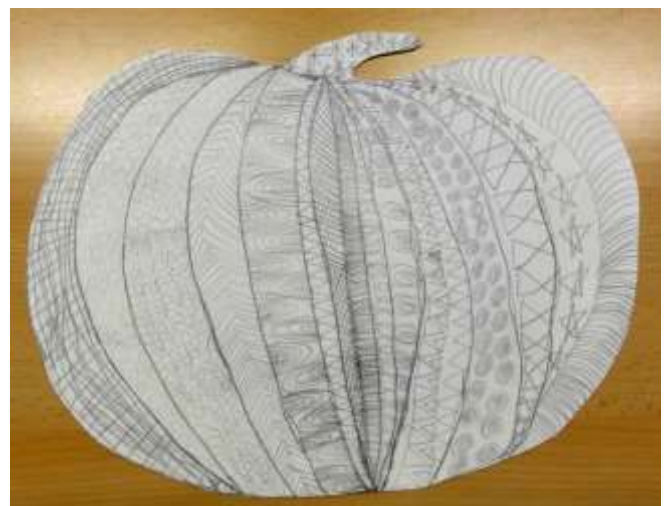
Maks, 5. C



Marko, 5. C



Marina, 5. C



Ronja, 2. B

# USTVARJANJE NA PODLAGI PREBRANIH KNJIŽEVNIH DEL

## SODOBNI POVODNI MOŽ

Urška po Ljubljani se spreha,  
fantom odpira vrata raja.  
Vsak fant si jo želi,  
a ona pred njimi zapira si oči.

Na instagramu zagleda oglas,  
na katerem piše, da plesa je čas.  
Urška brž se uredi,  
na ples med prvimi pridrvi.

Pod lipo zeleno sedi  
in facebook nalagat' si hiti.  
Ko še instagram si naloži,  
pri priči začne objavljati.

Tedaj mimo avion prihrumi,  
z njega pa skoči junak, k' je za tri.  
Ko na tla se spusti,  
se v njega uprejo vse oči.

Urška zaljubljeno do njega stopi,  
medtem ko ostali obsedijo na klopi.  
Vljudno prikima mladi mož,  
vidi se, da ji je kos.  
Ko muska se prižge,  
na sredini plesišča znajdeta se.  
Ji reče mladenič:  
»Čao, mala, a bi mal zaplesala?«  
»Ja, itak, sej sem te že en cajt čakala!«

A ko sta se vrtela,  
je publika onemela.  
Drug drugemu sta v oči strmela ...  
BUM!!! V bližini je udarila strela,  
da je vse gledalce glava zbolela.

Z neba se ulije  
in Urška v paniki vpije:  
»A lohk kdo dežnik zrihta?«  
»Kaj ti bo dežnik, mala?«  
»Ja, da si ne bom mejkapa razmazala!!!«  
Ne se sekirat,  
saj je že tema,  
in tvoj preljubi plesalec  
močno dioptrijo ima.  
»Prosim te, dragi,  
odpelji me preč,  
saj brez ličil ljudem ne bom všeč!«  
Zato le hitro na skirco mu stopi,  
da ne bi predolgo se mudila na poti.

Nista še z levim ovinkom končala,  
ko se je kamion hruška nasprot' pripeljala.

Sirene so slišal' po Ljubljani dereč',  
a Urška naličena bila nikdar ni več.



Julija, 5. C

## PEGAM IN LAMBERGAR

### PISMO CESARJA KRIŠTOFU LAMBERGARJU

Dunaj, 10. 8. 1507

*Spoštovani, plemeniti Lambergar!*

*Je bil prišel na Dunaj strašni Pegam.  
Vsi se ga bojijo, ker tri glave ima!  
Oj, da le premagal kdo bi ga!  
A ni ga, zdi se, borca pravega.  
Z mečem spreten je in velik pa močan.  
Je tudi posmehljiv, zbadljiv in upam,  
da vsaj kateri borec v tej deželi  
je dovolj velik in pregan,  
da b' dal mu glavo stran!  
In dunajsko kraljestvo to  
bi sedaj v strahu rabilo  
junaka pravega zelo.*

*Zato Vam kličem, Lambergar,  
da osvobodite nas Pegama,  
hudiča tam iz Češkega,  
ki je bil prišel k nam.  
Vam podobnemu ga tukaj ni,  
spoštovani Vi iz kranjske gospode!  
Vse bom dal, še konjiča Vam poslal,  
samo da nas ne uniči ta babbav!  
Tako da, prosim, pridite  
inu dobili boste, kar želeli ste,  
obljubljam Vam gradove tri,  
ki so skoz' na Kranjskem b'li.*

*Prosim Vas, gospodine Krištofe!  
Če pridete in Pegama premagate,  
boste nagrajeni t'ko, da glihe ni,  
pa še poznal' Vas bodo tukaj vsi.  
Edino naše upanje ste Vi  
in hvaležni Vam bomo vsi.  
Zato zadričite hitro k nam,  
kjer čaka Vas strašni Pegam.  
Za jelca boste prijeli  
in mu vse tri glave vzeli.  
Vem, da bi se ga bali ne bili,  
ker neustrašni ste za tri.  
Jaz sem Vas bil pozval,  
da Dunaj zdaj v nevarnost' je,  
tako da se paziti morate.  
Pridite, kakor hitro lahko,  
saj na tem Vaš ugled bi bil dolgo stal,  
in cel Dunaj bi Vas bil spoštoval.*

*Res iskreno molimo,  
da nas rešite in obvarujete  
pred groznim Pegamom,  
ki zdaj pred mojimi vrati stoji.  
Hvala bi Vam bil osebno rekel že zdaj,  
za vse, kar boste bili naredili za naš kraj.  
Z vsem spoštovanjem in moj pozdrav,  
Vaš dunajski cesar Vladislav*

Uroš Nikolić, Tamara Memić in Dorijan Kukulaj, 8. A

Nace Kobal, 7. B



## PISMO LAMBERGARJU

Dunaj, 3. 10. 1441

Visokorodni plemič,

ko sem obedoval in hvalil svoje veliko cesarstvo,  
me je zmotil tolovaj.

Pegam ga vsi kličejo, s strahom ga opazujejo.

Pegam nam je pošteno pogнал strah v kosti,  
saj pravi, da v našem cesarstvu para mu ni.

Zato sem si belil glavo dolge dni,  
in spoznal, da pri nas ga junaka ni,  
ki boril bi se z njim, da ga ugonobi.  
Pa se meni nekega dne utrne zlata ideja,  
ki lahko bi rešila cesarstvo.

Spomnil sem se na Njih, Krištofa Lambergarja,  
ki na vseh spopadih so že bili,  
a nikoli še poraženi niso bili.

Če oni ne premagajo Pegama,  
ga ne bo nihče.

Zato nam bi bilo v veliko čast,  
če bi oni nam utegnili priti na pomoč.

Če jim ga uspe premagati,  
se lepo jim bo godilo.

Zmaga jim bo prinesla občudovanje,  
veliko slavo, ponos ter priznanje.

Za dosežek bodo bogato poplačani,  
dam jim vse, kar jim srce poželi.

Z vsem spoštovanjem!

Cesar

Laura Robida, 7. B

## PISMO LAMBERGARJU

Dunaj, 15. 9. 1522

Spoštovani plemeniti Lambergar!

Obveščam Vas,  
da Pegam prišel je že na Dunaj  
in me bil izzval.

Pegam glave tri ima,  
je močan, bil je prestrašil vse dunajsko cesarstvo.  
Je drzen, a manj kot Vi,  
se nikogar ne boji,  
ošaben je in velik je.  
Ste moje zadnje upanje,  
prežlahтни gospod.

Čul sem, da vam glihe ni.  
Ste krepki in visokorodni  
inu velik, pameten in vse premagate.  
Kar zadate si, uresničite,  
zato vas bil prosil bi za pomoč,  
da ga ubijete inu še bolj krepki postanete,  
veliko hvaležnost inu nagrado si prislužite.  
Veličastni gospod, prosim,  
pridite in nam pomagajte,  
naredite nam uslugo in Pegama premagajte.

Veliko bi lepega govoril o vas še naprej,  
a kmalu čas za borbo bo, torej:  
če boste prišli, pridite na polje,  
ki sredi našega cesarstva je.

Prosim, pridite, rotim Vas iz srca,  
da rešite Dunaj tega strašnega gorja.

S spoštovanjem,

vaš dunajski cesar

Aleksandra Pavlič Atlagič, 7. B

## KO SE SREČATA DVA JUNAKA

*Pred mnogimi leti na robu Dunaja  
Krpan in Lambergar sta se srečala.  
V lase skočila sta si oba,  
a pesem bo o prijateljstvu bila.  
Vsak razmišljaj je zase,  
pogledal drugega, ki bil je iste rase.  
Ugotovila podobnosti sta.  
Skupaj do cesarja sta odšla,  
predlog dala sta mu oba,  
in cesar brž sprejel ga je,  
da zdaj skupaj bojujeta se,  
saj Krištof in Martin junaka sta dva,  
nobeden od njiju zlobnežem miru ne da.*

*Kjerkoli se lopov pokaže,  
kjerkoli ni straže,  
Martin z leve, Krištof z desne,  
in že lopov na tleh leži  
in slabo se mu godi.  
Pred cesarjem sodijo mu,  
tam dogajajo stvari se resne.  
Martin Krpan in Krištof Lambergar zločince lovita  
in se skupaj veselita,  
ko koga v svojo pest dobita.  
Cesar na koncu nagrado jima da,  
saj zaslužita si jo oba,  
in pesem do konca je prišla.*



Lovro, 5. C

Hana Radončić, 7. B

## LAMBERGERJEVA POT DOMOV

**LAMBERGAR** (*jaha proti gradu Kamen in se pogovarja sam s seboj*): Ravnokar sem premagal strašnega Pegama ... Ha, sam si je kriv, kaj se je pa hotel spopasti z mano! Naj obžaluje to, kolikor časa hoče, tam v peklenem ognju! Hm, že kar dolgo hodim domov, mar se nisem izgubil? Aha, že vidim luči dežele Kranjske! Upam, da bom hitro prišel, tale moj konj je že čisto izmozgan. (*končno le prijaha do gradu Kamen*) Joj, kje pa so vsi? Verjetno žalujejo, saj mislijo, da me ni več. Grem hitro pogledat mamu. Za njen nasvet pred bojem ji bom večno hvaležen! Upam, da je vse v redu z njo. (*Nenadoma presenečeno obstane, saj pred seboj zagleda vse svoje najboljše služabnike.*) Štirje vrage, saj ste vsi tu!

**PRVI SLUŽABNIK**: Ja, vedeli smo, da boš zmagal, in smo ti sledili vse do Dunaja ter nazaj domov!

**LAMBERGAR** (*začudeno*): Kaj pa ste počeli tam in kod ste se skrivali, da vas nisem opazil?

**DRUGI SLUŽABNIK**: Ja, ja, ti pač ne veš, da smo zviti kot tvoj konj! Pridi, imamo presenečenje zate!

**LAMBERGAR** (*željno*): No, upam, da je kaj za pod zob, ker sem sestradan!

**TRETJI SLUŽABNIK**: Hohoho, ni samo za jesti, je tudi za piti.

**LAMBERGAR** (*presenečeno*): Oh, saj vam ne bi bilo treba kupiti vina!

**ČETRTI SLUŽABNIK**: Kdo pa je rekel, da smo ga kupili? Dobili smo ga od cesarja! Veš, ko smo bili na njegovem gradu, smo ga prosili za vino. In nam ga je z veseljem dal, potem ko je izvedel, da si ti naš gospodar. No, dajmo, spijmo in poejmo, zaplešimo pa zaspimo! Ko se zjutraj zbudimo, pa se znova zabavajmo – vse do naslednjega dne!

Tit Jenko, 7. B



Ian, Vasja, Mila, 1. A



Mark, Tara, Ian, Diona, Katarina, 1. A



Rubi, Gaia, Dijamant, 1. A



Zarja, Minja, Luka, Tim, 1. A



## ZASLUŽIŠ SI PETKO ZA TAKO PRIPOVEDKO!

V SEMMEM RAZREDU VSAKO LETO SPOZNA MO KAR NEKAJ SLOVENSkih LJUDSKIH PRIPOVEDK. SKUŠAJO NA DOMIŠLJIJSKI NAČIN RAZLOŽITI NARAVNE POJAVE ALI ZGODOVINSKA DEJSTVA. NEKATERI UČENCI SE RADI TUDI SAMI PREIZKUSIJO V PISANJU TAKŠNIH BESEDIL. DVA OD NJIH STA LETOS SKUŠALA NA DOMIŠLJIJSKI NAČIN RAZLOŽITI NASTANEK NAŠE NAJVIŠJE GORE.

### KAKO JE NASTAL TRIGLAV

Nekoč je na Kranjskem živel plemič Aljaž, ki je bil vedno zloben do svojih podložnikov. Požigal jim je hiše, jih ubijal ter ugrabljaj njihove žene ter otroke. Veliko ljudi se mu je uprlo, ampak nobeden se ni vrnil živ domov. Plemič je bil bogat in zelo zvit. V svoji palači je imel veliko pasti in nihče ni mogel mimo njih. Vedno znova so poskušali, ampak nobenemu ni uspelo.

Nekoč pa je na njegov grad prišel prijazen berač, ki ni imel strehe nad glavo. Vljudno je potrkal na vrata in na prag je stopil plemič. Takoj ko je zagledal berača, ga je odrinil stran ter besno zaloputnil grajska vrata. Berač je bil sprva žalosten, nato pa je postal besen. Priklical je staroslovanskega boga Peruna, ki je s svojo strelo udaril v en del gradu in nastal je velik kamnit vrh. Ker pa ni zadel plemiča, je udaril še enkrat in nastal je še en kamnit vrh, še višji od prejšnjega. Plemiča je ta vrh samo opraskal in mu strgal del obleke. Hotel se je upreti, ampak ni nič pomagalo. Domislil se je, da bi berača, ki je s svojo voljo nadzoroval boga Peruna, ustrelil s topom. Ustrelil je, ampak je zgrešil. Poizkusil je še tretjič, ampak preden je sprožil, je Perun še enkrat udaril in je nastal še en vrh. Plemič je padel v prepad, delček njegovega obrambnega stolpa pa še danes stoji na najvišjem vrhu.

In tako je nastala najvišja gora na Kranjskem, ki so jo ljudje zaradi njene posebne oblike poimenovali Triglav, stolp na njenem osrednjem vrhu pa se po hudobnem vitezu Aljažu Kranjskem imenuje Aljažev stolp.

Tit Jenko, 7. B



Ana, 5. C

### PRIPOVEDKA O NASTANKU TRIGLAVA

Nekoč, pred davnimi časi, ko še ni bilo ljudi, je bila tedanja Gorenjska zelo ravna dežela. Po tej deželi je taval troglavi zmaj, za zmajevsko vrsto zelo majhen in šibak. Imel je tri glave in na vsaki eno grbo. Zelo močno si je želel, da bi zrastel in se mu ne bi več posmehovali. Odločil se je, da bo naredil nekaj prepovedanega.

Odšel je do zmaja, ki je prodajal prepovedane napoje vseh vrst, med njimi tudi zelo drag in redek napoj – napoj rasti. Ta je bil najbolj redek in poleg tega tudi nevaren. Zanj je moral troglavi zmaj plačati visoko ceno. Škratov rudarjem, ki so kopali sol, je moral ukrasti sedem kristalov modre soli. Te kristale so škratje vselej našli le po naključju, saj oni kopljejo navadno sol.

Približno vsakih deset let se zgodi, da škrat najde en kristal modre soli, ga zadrži zase in kasneje proda. Troglavi zmaj se je takoj lotil dela. Odšel je v Idrijo in lomastil od hiše do hiše ter prisilil škrate, da so mu dali modro sol. Po treh dneh in treh nočeh je zbral sedem modrih solnih kristalov ter z njimi pri prodajalcu napojev kupil napoj rasti. Rasel je in rasel in postal največji in najmočnejši zmaj.

Odpravil se je po deželi, da bi se maščeval vsem, ki so se prej norčevali iz njega. To pa je opazil vrhovni zmaj Blank in je brž začaral prekletstvo ter poslal zmaja v večno spanje. Zmajevo truplo sta sčasoma prekrila zemlja in pesek, njegove tri grbe pa še danes poznamo kot slovensko najvišjo goro Triglav.

Jon Lampe, 7. A

# MLADI PESNIKI IN PESNICE

## PESMI O ŠOLI

**ŠOLA – šola – Šola – šOIA – ŠOLA – šOLA – šola - ŠOLA – šola – Šola – šOIA – ŠOLA**

Šola je obvezna,  
učencem je brezvezna,  
učiti se morajo,  
pisati zmorejo.  
Dobra petica,  
slaba enica,  
petica ali enica,  
enica ali petica.  
Oboje enako je,  
to ocena je.  
Pesem se konča,  
Enej vas rad ima.

Š  
O  
L  
A  
  
š  
O  
I  
A

Enej Kralj, 6. A

Šola je šola,  
šoli se ne da uiti,  
ker vedno čaka te,  
tega se ne da spremeniti.

Šola joče in stoče,  
ko grdo pogledaš jo.  
S šolo se dokažeš,  
kaj pravzaprav znaš.

Tia Pretnar, 6. B

**ŠOLA – šola – Šola – šOIA – Šola**

*Šola je kot nora.  
Polna je učilnic in mučilnic.  
Rada jo imam,  
saj v njej preživim cel dan.*

*V njej se učim, norim in hitim,  
zato je šola tako nora.  
Ko v razred stopi učiteljica, vzklikne,  
da jutri preizkus znanja nas čaka.*

*Kot bi mignil, se učimo,  
govorimo in hitimo.  
Ko pa na list čečkamo  
in se z njim igramo,  
hitro pride kazen:  
prva, druga in še tretja.*

*Čez nekaj časa  
v razred spet učiteljica pride  
in vzklikne po ocenah,  
da vsi ena smo pisali.*

*Od groze po hodniku  
v zgornje nadstropje odhiti.  
Tako se naš dan konča  
kot prava nočna mora.*

š  
O  
L  
A  
  
š  
O  
I  
A  
  
š  
O  
I  
A

Lana Sefić, 6. C

**šola – Šola – šOIA – Šola – ŠOLA**

*Šola je prostor, kjer se učiš  
in veliko novega doživiš.*

*Nekateri šole ne marajo,  
a vseeno se v njej zabavajo.*

*V šoli pa spoznaš tudi kakšno simpatijo,  
pelješ jo na sok in ponudiš fantazijo.*

*Ko v šoli dobiš dobro oceno,  
se hočeš pohvaliti staršem,  
ko pa slabo,  
se skriješ za kavčem.*

Aleksij Varagić, 6. A

**Šola – ŠOLA – šOLA – šola - ŠOLA – šola - Šola – ŠOLA – šOLA – ŠOLA – šola – Šola**

## PESMI O DOMU IN DRUŽINI

### DOM

*Dom ni samo hiša,  
v kateri živiš.  
Dom je družina,  
ki s tabo drži.*

*Dom je zavetje  
pred vetrom in mrazom.  
Dom je tolažba za  
bolno srce.*

*Dom je sreča,  
kdor ga ima.  
Dom je več vreden  
kot kup zlata,  
saj te ob vsakem času  
sprejeti zna.*

Tia Pretnar, 6. B

### RAD TE IMAM

Rad te imam,  
do lune in nazaj,  
nihče ne ve, kako,  
to vem samo jaz.

Ti si moje sonce,  
moje zvezde, moj kruh.  
Dala si mi življenje,  
si moj angel varuh.

Ti si moja mami,  
ki me predrami.  
Hvala ti za vse,  
kar sem in kar si.

Jan Veber, 7. B

### DRAGA MAMI!

Rad te imam zelo,  
kot svoje lastno telo.  
Tvoje ime je Monika,  
kot lepa harmonika.

Skupaj greva na Šmarjetno,  
enkrat dnevno ali letno.  
Sva kot baterija in žica,  
božam te na tvoja lica.

Brenkala sva na mandolino  
in godla na violino.

Enej Kralj, 6. A

### MOJ ATI

V prostem času ping pong igrava,  
kljub temu da miza ni prava.  
Moj ati se včasih malo razburi,  
ker ga ping pong žogica razkuri.  
Vedno, ko se skupaj igrava,  
je z mojim očkom prava zabava.

Ti Jenko, 7. B

### NA DEDKOVEM GROBU

Tedaj na travne bilke smo posuli te  
in moje srce grozno žalostno je.  
Zdaj v miru počivaj  
in nič se ne sekiraj.

Svet brez tebe res je neznosen,  
a obljubim ti, da name boš ponosen.  
Vedno si poudarjal znanje,  
saj verjel si, da z njim uresničiš sanje.

Pogrešamo te vsi,  
saj brez tebe veselo več ni.  
Zdaj pa le mirno spi,  
saj to zaslužiš si.

Anuša Kristan, 9. A

### MAMA

Ti mi daješ vse,  
brez tebe ne gre,  
in ko tebe ni,  
težko mi je,  
ti moja mama si.

Din Seferagić, 7. B

### MOJA MAMI

Moja najljubša oseba mama je,  
vsak dan pospravlja in nora je.  
Le eno, edino jaz mamam imam  
in tega zaklada nikomur ne dam!

Lina Jogić, 7. B



## ODE NARAVI, KI NAS ZDRAVI

NARAVA JE TISTA, H KATERI SE ZATEČEMO, KO NAS VSE DRUGO RAZOČARA. JE NAŠA ZDRAVITELJICA, NAŠA PRIJATELJICA IN NAŠA ZAUPNICA. V NEKAJ MESECIH IZREDNIH RAZMER SI JE DODOBRA ODPOČILA OD NAŠEGA NEPRESTANEGA ONESNAŽEVANJA. DRAGA NARAVA, ŠE NAPREJ OSTANI LEPA IN ČISTA, MI PA TI V ZAHVALO POSVEČAMO SVOJE PESMI.

### BOHINJSKEMU JEZERU

*O, jezero Bohinjsko,  
si kot polje minsko,  
ko vse živo v tebi biva,  
pod nogami se vali,  
a vendar vidno ni!*

*O, jezero Bohinjsko,  
ti krasiš Gorenjsko,  
med gorami tičiš,  
se greješ in sončiš  
in redkokdaj v temo skočiš.*

*O, jezero Bohinjsko,  
globoko si kot brezno,  
veliko si kot krater,  
a ta tvoja voda,  
čista kot kristal,  
je tista skrivna koda,  
tisti skrivni pokal,  
ki začara goste kot usoda.*

*O, jezero Bohinjsko,  
ostali čudeži slovenski  
niti poizkušali  
niso se primerjati  
z lepoto,  
ki jo imaš le ti!*

Anuša Kristan, 9. A

### BLEJSKO JEZERO

*Nekje tam na Gorenjskem,  
širna voda stoji,  
ki Blejsko jezero se glasi.*

*Sredi vode na Bledu  
majhen otoček stoji,  
na njem pa cerkvica leži.*

*Veliko ljudi ga občuduje,  
si ob njem privošči sladoled,  
ali pa vsaj lep sprehod.*

*Turist z Japonske  
ga ves navdušen slika,  
da s tem ogled še druge mika.*

*Na Bledu je sladica,  
ki je boljša kot potica,  
reče blejska se ji kremšnita.*

Anastasia Vučenović, 9. B



Sara, 5. C

**GORI**

Gora,  
visoka, skalna,  
trdna si, kot nora  
stojiš tu, za vedno stalna.  
Kaj skrivaš, ti kamena velikanka?  
Človek te ljubi vedno, brez prestanka,  
gre gor se sprehajat, smučat in sankat,  
mogoče preveč in ga bo plaz zakopal enkrat.

Polina Vodnik, 9. A



Leon, 6. B

**HVALNICA KANJONU REKE KOKRE**

*Zabavam se v kanjonu reke Kokre,  
nogavice imam čisto mokre,  
ptice črne tam letijo,  
skrile so se sove,  
one rade spijo.*

*Kot roža lep je tam razgled,  
za kanjon brezplačen je ogled,  
ne pozabi pa na daljnogled,  
tako bo globlji tvoj pogled.*

*Kako vesela v njem je reka,  
kar čedna njena je obleka.  
A lahko lovimo ribe?  
Zdaj me pa že zebe!*

*V njem raste gosto grmovje,  
kot požar veliko je drevje,  
ne drevje, ogromna drevesa,  
svetlobo skrila je hrastova zavesa.*

Amir Lulič, 9. B

**BESNIŠKA DOLINA**

*Ob skodelici toplega čaja  
sedim na sončni terasi.  
Narava kakor iz raja,  
vabijo njeni okras.*

*To niso jutranje sanje,  
to so čari resnice.  
Nežno se zazrem vanje –  
v lepote naše Besnice.*

*Kostanj, breze in smreke,  
zelene lepoticice.  
Pod njimi šum reke,  
nad njimi pojejo ptice.*

*Pridi, zapusti samoto,  
rojeva dan se beli.  
Pridi, objemi lepoto,  
lepša je, če se deli.*

Nina Gnjatović, 9. A

**POSTOJSKA JAMA**

*Globoko na dnu je mesto,  
ki spominja nas na kraljestvo.  
Naš ponos in veselje,  
nekaj, kar nam da življenje.*

*Ta podzemni svet je prelep,  
tam leži že več tisoč let.  
Skupina kapnikov miri,  
kjer nahajajo se biseri*

*Človeška ribica je znamenita,  
v naši jami, ki je kamnita.  
Z vlakcem se odpelješ  
in v pravljično popelješ.*

*To je naša Postojnska jama,  
velika in izklesana,  
bogata in naravna  
ter precej hladna.*

Eva Hendrickx, 9. B

## ODA REKI KRKI

Krka, veličastnost se izliva  
iz tebe iz dneva v dan.  
Ko v mraku se ne vidi,  
ne vidi se tvoj biser sanj.

Oh, Krka, tvoj sijaj izhlapeva,  
prekrivajo te reke vse,  
ljudje zdaj gledajo le skozi oči,  
a skozi dušo – ne!

Ogledovali so te  
le zaradi škatle te.  
Videli so le ljubezen ob tebi,  
a čutili te niso več – ne!

Le bori, bori se, to zdaj delamo vsi,  
borimo se za obstanek,  
kot tvoj tok skozi srce.

Nia Pretnar, 9. A



## NEVIHTNA NOČ

*Zasliši se šumenje,  
strele se zablinkajo,  
grmovja šelestenje,  
temni oblaki vriskajo.*

*Morje se vzburi,  
barke se prevračajo,  
polnoč je na uri,  
strehe se obračajo.*

*Vzdušje je temačno,  
vedno več je obupanja,  
nebo je temno, mračno,  
ljudem zmanjkuje upanja.*

*Čeprav sovražnik preživi,  
življenje mu ni srečno,  
upanje mu oveni,  
poraz bo čutil večno.*

Erazem Klojčnik Zaplotnik, 9. A

## MORJE

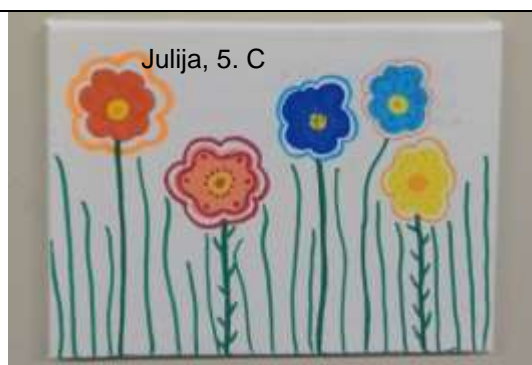
Na morje hitro odhiteli bomo,  
kjer dolgočasili se ne bomo.  
Kopali se bomo cele dni,  
od jutra do noči.

Sonce naj bi grelo zdaj,  
kot nikdar do sedaj.  
Skok v morje si želimo  
in ujeti kakšno ribo.

Kam odšle so ribe zdaj,  
jih zaradi skoka ni nazaj?

Šola se začela bo,  
a nam ne bo hudo,  
saj prijateljev si želimo,  
da se skupaj pogovorimo.

Vanja Lukenić, 9. A





## PESMI O ŽIVLJENJSKIH POJMIH

### SREČA

*Največja sreča v življenju je ta,  
če je za mizo družina vsa.  
Babica, dedek, oče in mama,  
Kaj če so vsi zdravi, je to prava galama!*

*Srečo imamo radi,  
vsi – stari in mladi,  
ker nas razveseli  
in nam upanje budi.*

*Sreča je trenutek,  
ki nam da občutek,  
da smo lepi, mladi  
in imamo kar vse radi.*

*Vsak dan pa ni enak,  
pride tudi tak,  
ko se sreča skriva  
in se v sivo žalost ovija.*

Ana Škrbič, 8. A

### ČUSTVA

Čustva so različna,  
lahko tudi dvolična.

Poznamo tista vesela,  
ki bi si jih vsaka želela.

Ali tista tiha in samotna,  
ko gledamo z balkona v tuja okna.

A ta nam dajo misliti,  
zaradi njih s seboj se moramo zblížati.

S čustvi se ne borimo vedno sami,  
saj nismo edini v tej drami.

Mia Marković, 8. B

### ŽIVLJENJE

Življenje včasih težko je,  
a hkrati vedno vse reši se.  
Včasih kakšna solza je,  
a za tem vedno nasmeh vrne se.

Kadar več ne zmoreš,  
padeš kar na tla,  
da pobrati se več ne moreš  
iz tega sveta.

Včasih ne moreš več iti naprej,  
ker si šel preko vseh mej.  
Občutek imaš, da se ti življenje konča  
in se s tvojo dušo igra.

Nejc Florjančič, 8. B

### ZNANJE

Znanje je čudna reč,  
saj ni kar za preč,  
učiteljice nas strogo ocenjujejo,  
ostali pa se nam posmehujejo.

Vsi se trudimo za znanje,  
to so naše sanje,  
da bomo imeli dobro službo  
in bomo padli v dobro družbo.

Za znanje se učimo  
in malo manj spimo,  
da v šoli znamo  
in se potem lahko igramo.

Bernard Klojčnik Zaplotnik, 8. A

### ZALJUBLJENOST

Zaljubljen biti  
je nekaj dobrega.  
Vsak človek je vsaj enkrat  
zaljubljen do neba.

Zaljubljen v tisto,  
zaljubljen v ono,  
zaljubljen v novo ...  
Vsak upa, da dobi jo zagotovo.

Sergej Stojanov, 8. B

**ZDAJ**

*Čeprav se svet spreminja,  
moji načrti so zdaj še papir.  
Čutim, da vse lahko se spremeni,  
če sveta zavzame ne prezir.*

*Poslušaj glas srca.  
Odmisli sovraštvo,  
misli na kaj lepega,  
odženi prostaštvo.*

*In živi življenje z ljubeznijo.  
To je moja izbira,  
zdaj se počutim pogumno.  
Preprosto boljša, močnejša.  
Nič me ne bo ustavilo.  
Ker to vem, sem srečnejša.*

*Zdaj je zdaj.*

*Danes sem korak bližje,  
moji cilji so za vogalom,  
in ne bom se spustila nižje,  
dvignila se bom v višave.*

*Zdaj je zdaj!*

Uma Černe Klofutar, 8. B

**SKRIVNOST**

*Na skrivnostnem vrtu,  
na skrivnostni mizi,  
na skrivnostnem prtu  
dve skrivnostni rimi.*

*Ena je za mene,  
ena je za tebe.  
Koga ti želiš za sebe?  
Si kdaj pomislil ti na mene?*

*Ta skrivnost, ki ti jo imaš  
in je meni ne podaš.  
Svet skrivnosti je le tvoj,  
a, prosim, deli ga z menoj.*

*Daj, povej mi, a boli  
te skrivnosti skrivati?  
Ko pogledaš me v oči,  
ali kdaj te uroči?*

*Da povedal bi mi to,  
kar v srcu te teži,  
kar v srcu ti leži,  
in priznal bi mi vse to.*

*Zdaj skrivnost pri meni je  
varna kot nikoli še.  
Vidiva se spet nekoč,  
ko skrivnosti poln boš.*

Patricija Mohorič, 8. A

**SKRITA ŽELJA**

*Vsak si v sebi nekaj želi  
in če nežno zaprem oči,  
ga vidim, kako ob meni sedi  
in gleda naravnost me v oči.*

*Še vedno trdno verjamem,  
da nekoč se mi  
želja bo izpolnila  
in da prav čisto zares  
ga starša mi bosta kupila.*

*Imena še nisem izbrala,  
a vem, da ga bom vsak dan na sprehod peljala,  
in kadar bo lajal,  
mu sladkorček bom dala.*

Lana Marija Prosen, 8. B

**LJUBEZEN**

*Ljubezen je kot bolezen,  
je sitna in boleča,  
po vsaki sreči hrepeneča.  
Ljubezen je lahko prav lepa,  
morda te vzame k sebi v oblake,  
ti pokaže lepe in sladke stvari,  
no, tako vsaj moja mama veli.  
Ljubezni si vsak želi,  
osamljen postati noben ne želi.  
A če ljubezni ne sreča, človek kar joče.  
Ljubezen živi v vseh očeh,  
z njo vidimo čarobnost v vseh poteh.*

Allisa Pelko, 8. A

## SREČA

Sreča se takrat zbudi,  
ko se ti nekaj slabega zgodi.

Žal sreče ne moreš imeti večno,  
saj se vedno iz enega v drug kraj preseli.

A ko se sreča preseli,  
se nekaj slabega tudi drugemu zgodi.

Dejan Punčec, 8. B

## JAZ LAHKO LETIM

*Ko zjutraj sem se zbudila,  
na sanjskega konjička sem skočila.  
Odpeljal me je v šolo,  
kjer skupaj sva se učila.*

*Zajadrala sva v sanje  
in najino znanje.  
Skupaj sva se smejala  
in se zelo naigrala.*

Lorena Ilić, 6. B

## ŽIVLJENJE

Življenje je lepo,  
če ga živiš.  
Vsebuje vzpone in padce,  
vendar se ga ne bojiš.

Življenje je čas,  
ki počasi teče.

Življenje je sreča,  
v njem si sam,  
ali druga pot,  
na kateri z ljudmi si obdan.

Taja Dvanajščak, 8. B

## ZGOBICA ZA SOLZE SREČE

Ko rodil sem se jaz,  
se je cel svet obrnil narobe.  
Nisem poslušal mamičin ukaz,  
a vseeno sem dobil največ robe.

Bil sem lušten za znoret  
in zelo radoveden.  
Uveljavljal sem svoj red,  
nikoli ni bil beden.

Ati in mami rada me imata,  
njima sem vreden zlata.

Enej Kralj, 6. A



Tian, 5. C

## PESNIK

Ali sem dober pesnik?  
Kot sklon mestnik!  
Kakšno lepo nebo,  
nikoli več ga ne bo.

Ptičje petje  
je lepo imetje.  
Lepa narava  
kot rojstnodnevna zabava.

Mrzel hladilnik,  
vroč štedilnik.  
Strašna Nessie  
in pogumna Lessie.

Enej Kralj, 6. A



## SONET ZA ZNORET'

SONET? JE TO NEKAJ V ZVEZI Z »NETOM«, BO NAJBRŽ VPRAŠAL KDO IZMED VAS. ŽAL NE, KAJTI SONET JE NEKAJ PRECEJ MANJ SODOBNEGA. PRAVZAPRAV JE TO ŽE 800 LET STARA PESNIŠKA OBLIKA, KI IZVIRA IZ ITALIJE. IMA ŠTIRI KITICE, OD KATERIH IMATA PRVI DVE ŠTIRI VERZE, DRUGI DVE PA TRI VERZE, RIMA V TAKŠNI PESMI JE PONAVIDI OKLEPAJOČA IN VERIŽNA, VERZI PA MORAJO IMETI ENAJST ZLOGOV.

PRI NAS JE SONETE PRVI PISAL FRANCE PREŠEREN IN JIH POSVEČAL RAZLIČNIM POMEMBNI OSEBAM V SVOJEM ŽIVLJENJU: PRIMIČEVI JULIJI, ROJSTNI VASI VRBI, NAJBOLJŠEMU PRIJATELJU MATIJI ČOPU, PA SLOVNIČARJU JERNEJU KOPITARJU ...

NAŠA UČITELJICA PRAVI, DA JE SONET ELITNA PESNIŠKA OBLIKA, S KATERO PESNIK DOKAŽE SVOJE MOJSTRSTVO. KER SMO JI HOTELI DOKAZATI, DA SMO TUDI MI MOJSTRI PESNIKI, SMO USTVARILI KAR NEKAJ SONETOV, POSVEČENIH NAŠIM NAJVEČJIM LJUBEZNI ... VSEH PRAVIL PISANJA SONETA NAM SICER NI USPELO UPOŠTEVATI, KO PA JIH JE TOLIKO – ŠE VEČ KOT V ŠOLI!

### ŠOLA

*Šola ni le stavba sredi mesta,  
ni le hiša, ki kot kip stoji,  
šola nam izkušnje bogati  
in je do znanja dolga cesta.*

*Pomoč sošolcu je res lepa gesta,  
če pri učenju si z njim nežen,  
ti je tudi on zelo hvaležen  
in ta oseba ti je vedno zvesta.*

*A preveč se moramo učiti,  
v šoli res ogromno je predmetov,  
a na srečo malo je sonetov.*

*Včasih tudi nočemo slediti,  
a veliko je pred nami še ocen,  
zato se moramo učiti dan za dnem.*

Taja Dvanajščak, 8. B

### SONET O ŠOLI

*Ko šolski zvonec glasno zazvoni,  
učiteljica v razred pridrvi  
in šolske zvezke odpremo zdaj vsi,  
da vanje zapišemo vsaj del snovi.*

*Ko pa zvonec za konec zazvoni,  
s torbami iz razreda planemo vsi,  
učiteljica spet kot navit radio zveni,  
novo snov zaigra, zato je ne poslušamo mi.*

*Ko pa potegne svoj dnevnik ven,  
vse preplavi strah.  
1,2,3 - naslednja pa jaz,*

*a učiteljico zmoti naš novi učitelj Maks.  
Zdaj šele domov vsi odhitimo,  
naslednji dan pa ves postopek ponovimo.*

Kristina Đokić, 8. A

### ŠOLA

*Le komu šola kaj velja na svetu?  
Marsikdo reče: »Šola ni zame,  
pomembna je samo za naše mame  
in mogoče kaj velja tudi očetu!«*

*V šolo je treba skoraj vsak dan v letu,  
da učiteljice v razredu niso čisto same,  
zato si težko torbo obesimo na rame  
in gremo na poti znanju o celem planetu.*

*Učimo se celo, kje je kakšen vrt  
in če tam raste kakšna roža,  
pa o živalih, tudi takšnih, kot je krt.*

*Izvemo še, kdaj sonce zemljo boža,  
kdaj je koga doletela smrt,  
in tudi kaj naš planet najbolj ogroža.*

Naja Kolar, 8. B

### ŠOLA JE BEDA

*Danes v šolo se nikomur ne mudi,  
dobili smo za napisati sonet,  
a mi bi raje šli h glasbi kaj zapet,  
nekateri pa bi odšli med ljudi.*

*Šola se mi zelo dolgočasna zdi,  
danes jih je vprašala skoraj deset,  
včeraj pa nas je poklicala pet,  
ne da se mi notri cel dan sedet.*

*Učiti se moramo iz več zvezkov  
in v letu dobimo veliko ocen,  
od dolgčasa gledamo vsi teh pet sten.*

*Za kosilo ne dobimo dosti zrezkov,  
najljubša jed nam je seveda pica,  
doma nam kosilo dela mamica.*

Sara Zlatanova, 8. B

## SONET O LJUBEZNI

Ah, ljubezen, kakšna to lepa je stvar!  
Če jo dobiš, to je kar nalezljiva bolezen.  
Raje se bom izogibal, da se ne nalezem.  
Pomnite, ljubezen vam nove želje ustvar'!

Kadar osvojiš punco, počutiš se kot car,  
ko ti ne uspe, si sam nase jezen,  
za ljubezen je treba biti trezen.  
Glej, že na vrata je prišel poštar!

Na tla padlo je lepo rdeče pismo,  
vzel sem ga in ga vznemirjeno odprl:  
»Zakaj me, prosim, nimaš rad, plis, no?«

Ah, tako jo ljubim, skoraj bi umrl,  
oh, ko sem ga prebral, nisem več pisnu,  
prišla je, njeno srce ji bom odprl.

Amir Lulič, 9. B

## ŽIVLJENJE

Že kot otrok sem bil vesel fantè,  
srečno otroštvo vredno je veliko,  
ni denarja, ki plačal bi razliko,  
cele dni igrali in skrivali smo se.

Danes življenje je zelo turobno,  
ni ga spomina čez otroške dneve,  
poslušamo le še žalostne speve,  
vzdušje je mračno, temno, lenobno.

Ni le sovraštva, lepo je življenje,  
kot rožica razprostira se ta svet,  
to je ta občutek, to je letenje.

Lepo je življenje, zavrzi ga ne,  
če se zmotiš, te imajo radi spet,  
življenje je lepo takšno, kakršno je!

Erazem Klojčnik Zaplotnik, 9. B

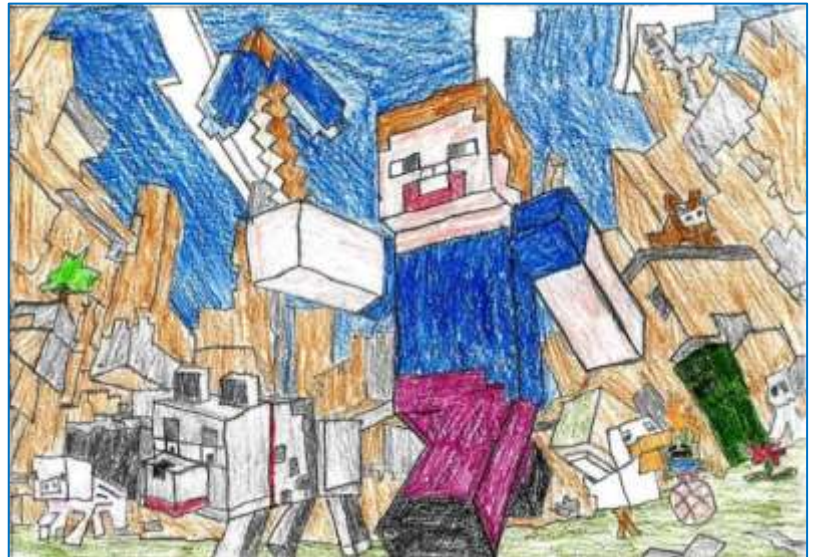
## GIK VIRUS

Nevidna stena nam nasproti stoji,  
za steno domišljija izginja, zbledeva,  
naša pamet še vedno bolj zardeva,  
za opozorila sirene še ni.

Fantek gameboy želi, gik želi postati,  
na Fortnite se ozre, igral bi še pa še,  
ura mine, dan takoj, a drugih iger ne,  
saj v gejmu ne boli, ko kdo favel naredi.

Nova igra vsem všeč je, pa karte ne,  
gik virus, nice in top upravljan kot robot,  
stop noben si ne želi, ne jamski človek bit.

Kdor želi si kaj kupit, brez denarja  
postal si mit, v šoli zapozneli hit,  
kdo pravi, da izviren je še treba bit?



Anže, 8. A

Ažbe Polšak, 8. A

## NAJHUJŠA BOLEZEN JE LJUBEZEN!

Medtem ko smo se smrtonosnemu »koronavirusu« na naši šoli uspešno izognili, se je v pomladnih mesecih začel med učenci in učenkami širiti še en skrivnostni virus, imenovan »amovirus« oz. »virus ljubezni«. Četudi učitelji delajo vse, kar je v njihovi moči, da bi ga zajezili, se še naprej nezadržno širi. Oboleli učenci nenadoma izgubijo vse veselje do učenja in hranjenja, srce jim pospešeno utripa, kar naprej zardevajo ter ne morejo več jasno razmišljati. Za amovirus zaenkrat še ni zdravila, lahko pa se ga nalezemo vedno znova in znova. Avtorji spodnjih pesmi, ki so virus že nekajkrat preboleli, pravijo, da vam ga iz srca privoščijo.

### LJUBEZENSKA PESEM

Ni je hujše bolezni od ljubezni,  
prehlad ji ne seže do kolen,  
kaj šele alergen.

Ko se zaljubiš, vsak to opazi,  
tega ne moreš skriti  
kot neuporabnih stvari v garaži.

Ljubezen ni slaba reč,  
nekaj kemije je treba vmes,  
pa je, kot bi zakuril kres.

Ljubezni se ne gre sramovati,  
ampak jo je treba negovati  
in kot gume na avtu vzdrževati.

Aron Kabič, 7. A

### NAJSTNIŠKA LJUBEZEN

Najstniška ljubezen  
je relevantna stvar,  
kdor jo pozna,  
verjetno tudi veliko težav ima.

Najstniška ljubezen  
muhasta kot vreme je,  
se skregaš, pobotaš,  
na koncu vse O.K. je.

Gledaš različne ljudi  
kako objemajo se,  
zate pa se ti zdi,  
da ljubezen nenaklonjena ti je.

A nič ne skrbi, prijatelj moj,  
ne beli si las  
kot nesrečni jaz,  
enkrat bo napočil tvoj čas.

Aron Kabič, 7. A





**LJUBEZENSKA PESEM**

Jaz vidim tebe  
tu zraven sebe.  
Midva sva lep par,  
tvoje srce je moj božji dar.

S teboj se rad učim  
in te nasmejim.  
Ko pogledam tvoje oči,  
od sreče kar zardim.

Ko žalosten bo dan,  
te ne bom pustil samo,  
moja misel vedno bo s tabo.

Ker ti si moja roža,  
ki me zjutraj po licu boža.

Nemanja Vučenović, 7. A

**LJUBEZENSKA PESEM**

Ti si pesem mojega srca.  
Ti si krilo, ki nese me prek vsega sveta.  
Si pot, ki vabi me do neba.

Tvoj nasmeh je kakor poletno sonce,  
ki vsakič znova mi ogreje srce.  
Ti si želja in veselje mojega sveta.  
Trenutek, ki ga ne želim pozabiti,  
zaklad, ki se ga spleča v srcu nositi.

Ti si najsvetlejša zvezda,  
ki sije na nebu.  
Ti si moja ljubezen,  
ki kot nežen veter v srcu divja  
in se ga ustaviti ne da.

Ti si ljubezen mojega srca,  
ki se je pozabiti ne da!

Kalina Radulović, 7. A

**PESEM TEBI**

Pred menoj prazen list,  
da napišem pesem,  
pesem tebi,  
ki bi rad bil ob meni.

Kaj naj napišem,  
mogoče kaj narišem?  
Pesem tebi,  
ker bi rada bila ob tebi.

Pesem le napišem  
in zraven še narišem.  
Vse je lepo,  
kot rože cveto.

In ko prideš ti,  
meni se lepo zdi.  
Končno si ob meni  
in jaz ob tebi.

Lana Mitrašinović, 7. A

**LJUBEZENSKA**

Ljubezen je lepa,  
za druge je slepa.  
Kdor čuti jo močno,  
v srcu mu je toplo.

Včasih je norčava,  
le redko je prava.

Ljubezen do prijatelja,  
do narave, do doma ...  
vsaka je prava,  
če le od nje ne boli glava.

Ko srce trpi,  
ga ljubezen pomiri.  
Oh, ta ljubezen,  
nalezljiva je bolj kot bolezen.

Nemanja Vučenović, 7. A

## PESEM O LJUBEZNI

Ljubezen je stvar, ki jo vsak doživi,  
joka velikokrat, a za njo tudi molči.  
To je tista reč, zaradi katere človek oslepi,  
a tudi brez nje človek dobro ne živi.

Ljubezen marsikdaj ni ta prava reč,  
z njo nekateri ljudje postanejo odveč.  
To je čas, ko srce ti razbija,  
pokaže reči, na katere se ne ozira.

To je takrat,  
ko se dva zaljubita.  
Čez nekaj časa se morda tudi zaročita,  
to pomeni, da se kmalu poročita.

Medina Rexhepi, 7. A

## DEKLE

Na naši šoli je dekle,  
ki v mojih mislih nikoli ne zamre.  
Samo ona se po njih podi,  
brez prestanka, nikoli ne stoji.

Ko pogledam jo v oči,  
je kot, da se cel svet zavrti.  
Vse drugo obstoji,  
samo še ona zame živi.

V šoli naj poslušal bi,  
a kaj, ko ona tam sedi  
in z lasmi opleta na vse strani.

Takrat učiteljica znori.  
Ali res ne razume,  
kaj ljubezen naredi?!

Laura Robida, 7. B

## LJUBEZENSKA ZMEŠNJAVA

Vsakič ko ga zagledam, mi oči žarijo,  
zato se mi sošolke zmeraj smeji.  
Kako bi ga opisala?  
Sanjski je, vsaka punca bi ga rada zapeljala!

Ob njem mi tako vroče postane v jedilnici,  
da se počitim, kot bi bila v kurilnici!  
V tem primeru pico  
jem kar z žlico.

Včasih pride v moje sanje,  
zato se pogosto zaljubim tudi vanje.  
Takrat mi v roko pade njegova roža,  
ki je tako mehka kot njegova koža.

Včasih mi povzroči probleme,  
na primer slabše ocene.  
Bolj se zanimam zanj,  
na ostale stvari mislim manj.

Vendar, da veste, on se ne zanima zame,  
njega zanimajo samo prave dame!

Eva Subotić, 7. B



Anastasia, 9. B

**MOJEMU DEKLETU**

Poslušaj, dekle,  
ko govoriš o ljubezni,  
prosim te,  
ne omenjaj bolezni,  
omenja se namreč lepota,  
saj to je za ušesa dobrota.

Ko bi se znašla v težavah,  
bi ti zapel na katerih koli oktavah,  
ko bi začutila praznino,  
bi ti pomagal z vsakršno koli medicino.

Zato dobro vedi,  
da te bom vedno branil,  
kot so to počeli moji dedi,  
in bom vedno ustavil,  
vsakogar s slabimi nameni.

Še zadnjič rečem,  
da ljubezen je vseмогоčna,  
tudi če stran od tebe stečem,  
med nama bo ostala močna.

Nace Kobal, 7. B

**LJUBEZENSKA PESEM**

Ljubezen je takrat,  
ko imaš nekoga zares rad.  
Če med nama trdna vez nastane,  
ljubezen še močnejša postane.

Ljubezni pa več ni,  
če med nami sovraštvo se rodi.  
A če radi se imamo,  
ljubezni svoji krila damo.

Kar jaz čutim do tebe,  
nihče ne čuti do mene,  
in ko skupaj sva,  
še močnejša postaneva.

Nihče in nič naju ne loči,  
tudi če zraven naju bomba počí.  
Ko te ni zraven,  
se počutim kot kamen,  
a ko si z menoj,  
spet zaživim v ljubezni s teboj.

Timon Kunstelj, 7. B

**KADAR TE SREČAM**

Kadar te srečam,  
obrnem se stran,  
saj strah me je  
in rad bi zbežal stran.

Ime tvoje pišem  
po zvezkih, rokah, stenah.  
»Eva!«  
kliče moje srce.

Zaljubljen sem,  
priznam.  
Zelooo  
te rad imam.

Jan Veber, 7. B

**PESMICA LJUBEZNI**

Ljubezen je zaklad,  
ki si je vsak želi,  
po njej vsak hrepeni,  
lepo je imeti nekoga rad.

Prave osebe za srce  
lahko najti ni,  
a je vse mogoče,  
če srce si to želi.

Ona – on je stran za to,  
da ona najde ga,  
on pa njo,  
da se srca povežejo.

Bodi vedno to, kar si,  
iskrenost naj le govori,  
nikoli ne igray,  
pa morda se najde kaj.

Aida Pjanić, 7. B



**TI**

*Smehljaš se vedno,  
ko mimo tebe grem,  
če bila bi moja,  
zaročil bi te, vem.*

*Vedno ko vidim te,  
vse v meni vre,  
srce močno mi razbija,  
ker nisi moja simpatija.*

*Ko vidim te oči zelene,  
se dvigne ponos v mene.  
Občutek imam,  
kot da vse na svetu imam.*

*Moje mlado srce  
bije zate le,  
če zavrnila bi me,  
to uničilo bi me.*

Din Seferagić, 7. B

**LJUBEZEN**

*Maj mesec je ljubezni,  
vsi samski takrat so jezni,  
hitro si iskat partnerja hitijo,  
po ulici zdrvijo za prvo simpatijo.*

*Srce noro vsem utripa,  
glava zmešana, da vsem se pipa,  
ves svet postavil je na glavo,  
jaz vem, da to je tisto pravo.*

*Tudi narava se je zbudila,  
ptički, rožice in vse ostalo,  
čez okno ves dan gledam kot za šalo,  
razmišljam o tem, da se mi je odpeljalo.*

*Res je čudna ta ljubezen,  
mami sprašuje, če novo imam bolezen,  
jaz pa imam le simpatijo,  
ki je povzročila to norijo.*

Aleksandra Pavlič Atlagič, 7. B

**LJUBEZEN**

*Ljubezen je sladka,  
slajša od grižljaja najslajše čokolade,  
ni vedno kratka  
in se je nikoli ne krade.*

*Nastane z metuljčki v trebuhu,  
ki ne izginejo kar tako,  
res je čudovita  
in ne najdeš je lahko.*

*Ljubezen je krasna,  
nikoli dolgočasna.  
Ker nas osrečuje,  
je tudi zelo važna.*

Jana Kljajević, 7. B

**LJUBEZEN**

*Odkar se poznavam,  
se rada imavam.  
Ti si moj zaklad.  
Noben drug ni enak.*

*Zato povedal ti bom,  
kako rad te imam.  
Vsak dan s tabo je lepši,  
ob tebi pa najlepši.*

*Velik šop vrtnic podaril ti bom,  
da tvoj dan še lepši bo.  
Velik objem podaril ti bom,  
žalostni obraz ukradel ti bom.*

*Za vsak tvoj korak  
meni v srcu delaš razmak.  
Vedno bodi tu,  
tudi ko v meni ni strahu.*

Vlado Kljajević, 7. B

## Z ROKO V ROKI



Anja, 9. B

Z roko v roki sva zrla v sonce,  
a ga nisva videla.  
Z roko v roki sva poslušala morje,  
a ga nisva slišala.  
Z roko v roki sva probleme reševala,  
a nikoli nisva našla rešitve.  
Z roko v roki sva se poslavljala,  
a se nisva veselila vrnitve.  
Z roko v roki sva nove ljudi spoznala,  
a jih nikoli nisva več pogrešala.  
Z roko v roki sva knjigo pisala,  
a je nikdar nikomur nisva prebrala.  
Z roko v roki sva v svet odšla,  
sončne zahode gledala,  
a nikoli nisva res uživala.  
Z roko v roki sva spoznala,  
da ta pesem konca ne bo imela,  
če bova vse z roko v roki počela.  
Zato sva še zadnjič se objela,  
nato vsak zase v svet odšla,  
in nikoli, res nikoli ne bom pozabila,  
da z roko v roki sva sebe izgubila.

Uma Černe Klofutar, 8. B

## LJUBEZEN

Sestavljam pesem z naslovom ljubezen.  
Ljubezen je tudi, ko si jezen.  
Ko te ima nekdo rad,  
ni tako, kot da greš na urad.

Ko nekdo objame me,  
ko poljubi me,  
lep občutek je,  
in me poklical je.

Aleksandra Pavlič Atlagič, 7. B

## LJUBEZEN

Ljubezen  
ni bolezen,  
ljubezen te očara  
in v srcu pravljico pričara.

Ko slišim tvoj glas,  
nasmeh prikrade se mi na obraz.

Sreča, veselje in smeh,  
s tabo mi ne manjka le-teh.

Midva lep sva par,  
iz vesolja nama ljubezen je dar.

Ti si moja sreča, zlato,  
zato vedno ob tebi bom samo.

Hana Radončić, 7. B

## LJUBEZEN

Ljubezen do tebe  
velika je res,  
čeprav mi od rok  
prav dobro ne gre.

Na hodniku v šoli  
pri omari stojiš,  
gledaš okoli,  
kot da me ni.

Pristopim do tebe,  
vendar pozor,  
kot da mi jezik  
pojedel je stvor.

Čudno me gledaš,  
modro molčiš,  
ker čakaš, da jaz  
prvi spregovorim.

Kaj naj le jaz  
sedaj naredim,  
čisto prestrašen  
nemo strmim.

Končno le zberem  
pravi pogum,  
v razred povabim te,  
kjer bo cel žur.

Tit Jenko, 7. B

## Kaj je ljubezen?

Kaj je ljubezen?  
Je to srčna bolezen,  
ki te zagradi  
in ne izpusti?

Je to prekletstvo,  
kjer ima bolečina nasledstvo?  
Ko te boli srce,  
ko ga gledaš, kako gre  
od tebe proč,  
k drugi gredoč.

Ali pa je to dar?  
Ko spoznaš nekoga,  
ki mu je zate mar  
in mu nisi le nadloga.

Je to poljubljanje  
in objubljanje?  
Je to zaupanje  
in žrtvovanje?  
Je to prepiranje  
in pobotanje?

Tega nihče ne ve,  
dokler sam izkusi ne.

Anuša Kristan, 9. A

## LJUBEZEN

»A greva skupaj v kino?«  
na listek mi napišeš,  
s tem mi velik nasmeh narišeš,  
ker to bo res fino.

Prijatelja že nekaj let sva,  
pa zdaj nekaj čudnega čutim,  
pa šele zdaj je prišla,  
ta ljubezen, slutim.

Res rada te imam,  
nobeni drugi te ne dam,  
pa še odgovor na listek, preden bom odšla:  
»Ja, z veseljem bi šla!«

Maja Lunar, 8. A



Anja, 9. B



## LJUBEZENSKA PESEM

Ker v karanteni sediš vsak dan,  
težko si zaljubljen, če jo gledaš skozi ekran,  
težko veš, kakšne občutke ima,  
saj njenega nasmeška ne vidiš dva meseca.

Ko pa končno v šolo prideš ti,  
je ona v drugi skupini kot ti.  
A ona je tista, ki všeč ti je,  
bolj kot bogovom vonj amrozije.

Bolj kot cvetlica ona drhti,  
ti pa ne veš, kako do nje priti.  
»Bo, kar pač bo,« si rečeš,  
potem pa puško v koruzo vržeš.

Ne veš, kako vse se bo izšlo,  
lahko te zavrne, lahko te ne bo,  
a če ne poskusiš, tega ne veš,  
v resnici si pa njej že dolgo všeč.

Svit Kecelj, 9. B

## JAZ IN TI

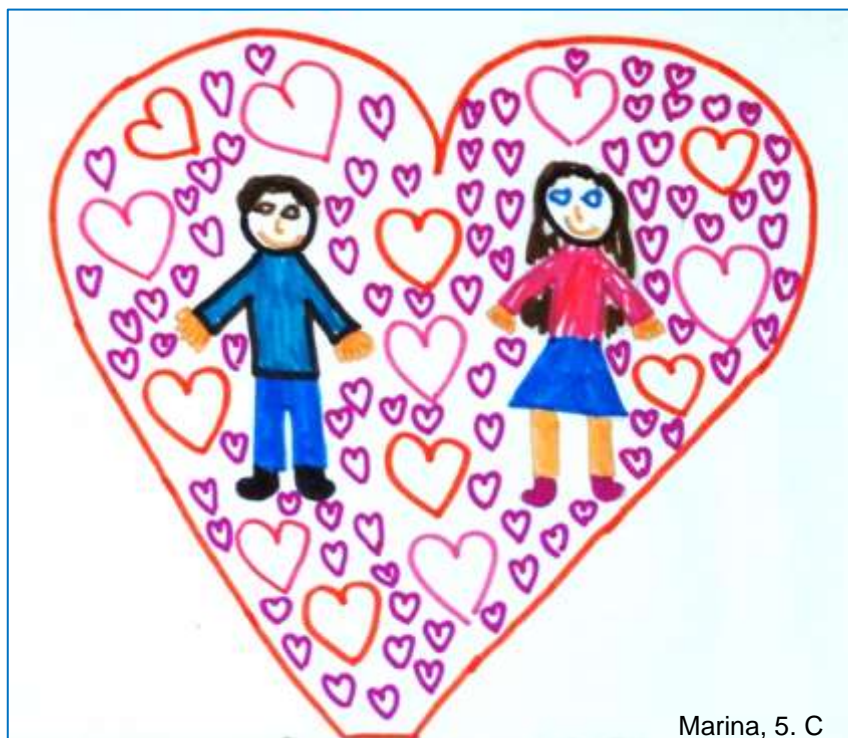
Jaz in ti sva lep par,  
tvoje srce je moj dar.  
Ljubezen gori,  
iz srca žari,  
ko poljubiš me ti,  
se moj svet zavrti.

Ko skupaj sva,  
nama čas hiti,  
saj v mislih si mi samo TI.

Ljubim te močno,  
objamem te toplo  
in nama obema je lepo.

Čas hitro leti,  
ljubezen najina živi,  
ostala sva za vedno  
JAZ IN TI.

Tia Sara Spasov, 9. A



Marina, 5. C

## LJUBEZEN

Ljubezen je krasna izbira,  
dva imata se rada.  
Vedno mislita drug na drugega,  
vedno stojita en zraven  
drugega.

Jaz vidim tebe  
tu zraven sebe.  
Midva sva lep par,  
tvoje srce mi je dar.

S teboj se rada učim,  
ti dobro voljo držim.  
Ko opazim tvoje oči,  
se ljubezen v meni prebudi.

Nasmeh nariše se mi na obraz,  
ko vidim te in slišim tvoj glas.

Vanja Lukenić, 9. A

# STRIP



Ana, 5. C



# ŠPORT

Uvodanje vaj Liam Math 11.

1.)



Postopke delaj  
z osnovnimi postopki

50 postopkov  
z hvalnicami.  
5 ponovitav.

pozri da ne padeš

3.)

Plavanje po izodi.  
roke in noge imej ob  
sebi naj ti ne spletajo  
pazi na hvalnico naj ti  
ne gledajo naraven.



2.)



Glava po spredi  
z stegnjivimi rokami  
z mišico ramen z  
rokami na roki.

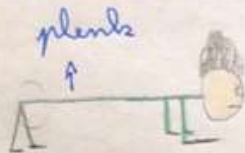
Pazi da ti  
roke ne padejo.

4.)

Ulezi se na hrbet  
in roke imej ob glavi  
z nogami in glavo z.  
trupom drugje naraven  
pazi, da ti roke ne  
berijo.



5.)



plenk

drža planko.  
pazi, da imaš glavo  
gor in da je hrbet  
raven. 2 ponovitvi po 30 sekund.

6.)



halec, 30 hlec  
po 5 ponovitav  
roke imej čim bolj  
skrajno roke po r  
mišico ramen. Paz  
da se ti ne podre h  
iztura.

7.)

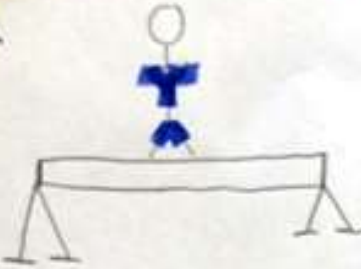



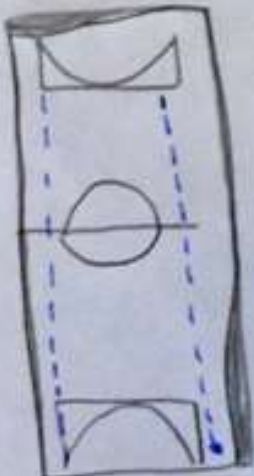


počepi 20 počepov  
po 7 ponovitav  
pazi da imaš  
roke stegnjene

Liam, 5. C



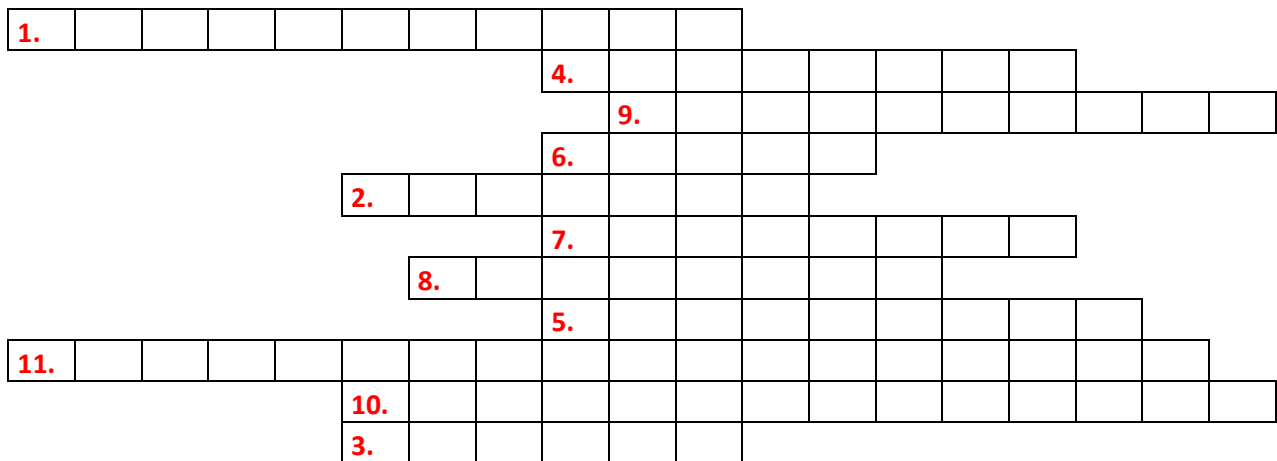
## Vadba po postajah

1.  Glej po gredi. Zajemanje iz nogami. Če smeš stopiti na tla. Paziti, da ti ne spodrsne. Tudi glava gor, roke v višini ramen (stegnene). Roke imo v odročanju.
2.  Pileci. Naredi 10 sklec. Pod prsnim košem postavi rōgo, in naredi 10 sklec tako, da se rōgo dotakneš z prsmi.
3.  Pozkolni. Naredi 10 pozkolov tako, da se z koleni dotakneš prsnega koša.
4.  Vodenje rōgo. Vodi rōgo (z tapkanjem) obliki stožcov, nato vodi rōgo nazaj (z dolgo roko).
5.  Sprint. Naredi dva sprinta čez dolžino telovadnice. Nato se opočij (oddahni) in se enkrat ponovi vajo. Paziti, da se ne spotakneš.

Maks, 5. C

# ZABAVNE STRANI

## KORONA- KRIŽANKE, REBUSI



1. S čim si pomagamo pri učenju na daljavo?
2. Okrajšano ime za koronavirus.
3. Kako se imenuje program za videosrečanja?
4. Drugo ime za korono/koronavirus.
5. Katera država je bila sprva žarišče virusa?
6. Napiši program, ki ga uporablja večina šol za videosrečanja.
7. Kaj lahko uporabljamo pri učenju poleg računalnika in telefona?
8. Kaj gledaš, da izveš čim več podatkov o pandemiji?
9. Sredstvo za razkuževanje rok.
10. Kako se imenuje oblika pouka, ki poteka že od marca?
11. Varnostna \_\_\_\_\_

**OPOZORILO: v okvirčke s številkami ne vpisuj ničesar.**

Avtorica križanke: Vanja Lukenić, 9. A



-----

-----

Avtor rebusa: Svit Kecelj, 9. B

1.									
12.					3.			4.	5.
10.									
7.									
11.									
8.									
9.									

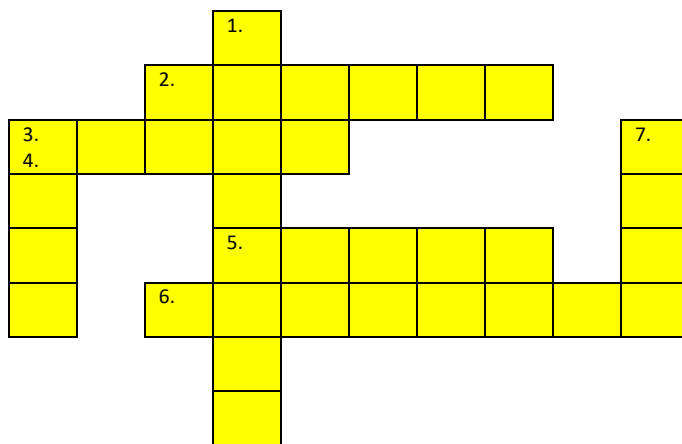
**VODORAVNO**

1. Devetošolcem letos žal odpade ... zaradi korone.
2. Test, ki ga prvič to leto niso pisali 3., 6., in 9. razredi.
3. Na tem so potekale vse video konference.
7. Naprava, ki nam je krajšala čas med karanteno.
8. Izolaciji zaradi suma okuženosti rečemo ...
9. Smo jih pogrešali med karanteno.
10. Nenaden izbruh in hitro širjenje kake nalezljive bolezni je ...
11. Pouk na daljavo poteka zaradi katerega virusa?
12. To smo morali pridobiti med karanteno, da smo lahko zaključili šolsko leto.

**NAVPIČNO**

4. Nekaj, kar moramo vsi nositi v trgovinah, šolah, uradih ... zaradi virusa.
5. Nekaj, kar nam je med šolo primanjkovalo, vendar smo sedaj to nadoknadili.
6. To smo reševali in iz tega dobili oceno.
9. Smo jih pogrešali med karanteno.

Avtorica križanke: Eva Hendrickx, 9. B



1.



2.



3.



4.



5.



6.



7.

Avtorica križanke: Jovana Golubović, 9. A



## SMEH JE POL ZDRAVJA

### (ZLASTI KO NAOKROG RAZSAJAJO NEVARNI VIRUSI)

Ne nasedajte navodilom, ki jih dajeta vlada in krizni štab, da gremo lahko v trgovino samo z rokavicami in masko. Včeraj sem bil v trgovini, pa sem videl, da imajo drugi na sebi tudi hlače, majice, čevlje ..., in bilo mi je zelo neprijetno.

Ali kdo ve, koliko časa koronavirus preživi na učbenikih in delovnih zvezkih? Jaz jih bom pustil še kak mesec v karanteni – za vsak slučaj.

Devetošolec sprašuje svoje sošolce po sedmem tednu pouka na daljavo: ali kdo ve, če se že lahko tuširamo ali si še vedno samo umivamo roke?

Samoizolacijski nasvet za učence: Sami se ostrizite. To vas bo še dodatno motiviralo, da si ne boste upali iz hiše vsaj kakšen teden.

Nina Gnjatović, 9. A

Me mlajši brat vpraša, če se greva monopoli. Sem mu rekel ne, ker imamo prepoved gibanja izven občine.

Pol ure že izobražujem doma svojega mulca. Predlagam, da so učitelji od sedaj naprej plačani po 10.000 evrov na mesec.

Učiteljica: "Peter ima 42 sličic, babica pa mu jih je kupila še 27. Koliko ima Peter vseh sličic skupaj?" Učenec: "Peter ima še vedno samo 42 sličic, saj babica trenutno ne sme nikamor iz hiše!"

Devetošolec: »Mama mi je ves čas govorila, da ne bo nič iz mene, če bom cele dneve samo poležaval v postelji. A poglejte me sedaj –rešujem svet!«

Ne skrbite, s kom boste letos plesali na valeti, ker je ne bo.

Luka Komar, 9. A

Janezek ujame zlato ribico v reki Ljubljanici ter jo vpraša: »Mi boš izpolnila željo, če te spustim?« Ribica mu odgovori: »Izpolnim ti milijon želja, samo ne spusti me več v to brozgo.«

Anže Bevk, 8. a

Kaj imata skupnega sonce in plonklistek?  
V oboje ne smeš dolgo gledati.

Tia Sara Spasov, 9. a

- Zakaj Cezar nosi sandale?  
- Ker je JULIJ.

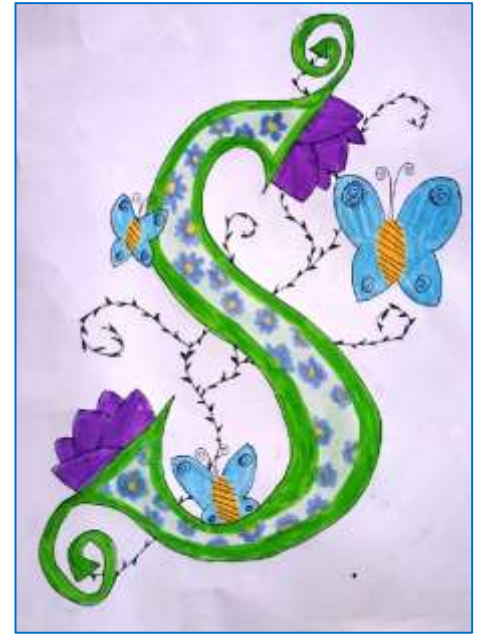
Amin Šmrković, 9. b



Ana, 5. C



Matej, 5. C



Sara, 5. C



Timon, 5. C

## PUH

Glasilo Osnovne šole Matije Čopa Kranj  
Šolsko leto 2019/2020

Zbrala in lektorirala

učiteljica Anja Benedik

Oblikovanje

učiteljica Barbara Zorman

Slikovno gradivo

risbice so prispevali učenci in učenke naše šole

Junij 2020